

Våbnene er trukket for Trump – Han må handle hurtigt for at tilslutte sig Silkevejen og genindføre Glass-Steagall

Leder fra LaRouche PAC, 14. juni, 2017 – I de seneste par uger har en teater/nyhedskommentator holdt et billede frem af præsident Trumps blodige, afskårne hoved; »Shakespeare in the Park«-teaterkompagniets opsætning af Julius Cæsar i New Yorks Central Park portrætterede Cæsar som Donald Trump, som dernæst blev udsat for en langvarig, brutal og blodig mordscene; og i dag åbnede en 66-årig mand fra Illinois ild mod et baseball-træningshold fra det Republikanske Parti i Alexandria, Virginia, efter en bekræftelse af, at de var Republikanere, og skød fire personer (inklusive det tredjehøjst rangerende medlem af det Republikanske Part i Repræsentanternes Hus), før han blev dræbt af politiet. Skyttens Facebook-side inkluderede: »Trump er en forræder. Trump har ødelagt vores demokrati. Tiden er inde til at ødelægge Trump & Co.«

Sindssyg handling, begået af en galning? Måske, men politiske mord bliver altid fremstillet som »enlige mordere«, og efterforskningerne bliver altid omhyggeligt kontrolleret for at opretholde sådanne dækhistorier – med JFK-mordet som blot det mest berømte, og mest åbenlyse, eksempel. I 2008 udgav *EIR* en brochure med titlen, »Hvorfor briterne myrder amerikanske præsidenter«, [1] og som rapporterede om briternes rolle og motivering bag mordene på præsidenterne Abraham Lincoln, James Garfield, William McKinley [2] og John F. Kennedy.

Husk, at det aktuelle McCarthy-hysteri, der forsøger at male præsident Trump som en naiv tåbe eller agent for russerne,

medskyldig i angivelig underminering af amerikansk demokrati, osv., blev indledt af den britiske MI6-agent Christopher Steeles kompendium af vilde fabrikationer om Trump og russerne. Dette »uærlige og upålidelige dossier« blev dernæst brugt af den nu miskrediterede, tidligere FBI-chef, James Comey, i et selvudnævnt »J. Edgar Hoover-moment«, hvor han viste Trump Steele-dossieret og angiveligt antydede, at det ville blive offentliggjort, hvis Trump ikke bøjede sig mht. at stoppe oprettelsen af venligtsindede relationer mellem USA og Rusland. Dernæst lakkede han næsten sikkert dossieret, eller sørgede for, at det blev lækket, dagen efter.

De korrupte efterretningsfolk fra Obama-administrationens tid – James Clapper, John Brennan og James Comey – havde, selv før, de blev afskediget fra embedet, ført et korstog for at portrættere Rusland (og Kina) som fjender af Amerika; som militære aggressorer, og som en alvorligere trussel mod den vestlige verden, end ISIS! Disse løgne tjente som dækhistorie for, at præsident Obama og hans klon, Hillary Clinton, kunne bringe verden på randen af atomkrig og forsikre de bankerotte, vestlige finansoligarker, at USA aldrig ville gå sammen med Rusland og Kina i byggeriet af den Nye Silkevej og opbygning af en ny, global finansarkitektur. Sådanne revolutionerende skridt ville, til [City of] Londons og Wall Streets rædsel, give infrastruktur og industri til den Tredje Verden, og endda til de vestlige nationer, snarere end gæld og nedskæringer, påtvunget dem af Londons og Wall Streets spekulanter.

Men, oligarkerne havde ikke forudset, at det amerikanske folk havde fået nok af permanent krigsførelse, økonomisk disintegration, narkotika- eller opiatepidemien, der rammer stort set hver eneste familie i nationen, og massemedier, der vedholdende løj om stort set alt. Valget af Trump blev resultatet.

Foreløbig har Trump lovet at gøre mange af de ting, som Lyndon H. LaRouche længe har foreslået, som det fremlægges i [LaRouches Fire Love](#) , men han har ikke taget de fundamentale

skridt, der er nødvendige for at gennemføre disse løfter. Han har aflagt løfte om at genopbygge den forfaldne, amerikanske infrastruktur, men har ikke handlet på sit løfte om at genindføre Glass-Steagall – det absolut nødvendige, første skridt til at skabe den nødvendige kredit til opfyldelse af sit løfte om infrastruktur og gen-industrialisering. Han har etableret samarbejdsrelationer med Kina, men har ikke fuldt ud tilsluttet sig Bælte & Vej Initiativet for atter at få gang i amerikansk industri omkring opbygning af verdens nationer, inklusive vores egen. Han har krævet en genopretning af amerikansk førerskab inden for rumforskning og -fart, og inden for videnskabelige opdagelser, men, igen, finansieringen af disse projekter kræver, at han omgående lukker den spekulative boble ned og genindfører statskredit i Hamiltons tradition.

Det er, fordi præsident Trump offentligt har forpligtet sig til disse ting, og til at gøre en ende på britisk imperieopsplitning af verden i »Øst vs. Vest«, at skydevåbnene nu trækkes for at fjerne ham fra embedet – eller, som det antydes gennem dagens skudepisode, fjerne ham fra Jordens overflade. Han må handle meget hurtigt for at sætte gang i den økonomiske genrejsning gennem statslig kredit; for at tilslutte sig den Nye Silkevej og for fuldt ud at samarbejde med Rusland og Putin om at knuse terrorist-svøben.

Jo flere amerikanere, der følger med i serien af Oliver Stones fire timelange interviews med præsident Vladimir Putin desto hurtigere vil dæmoniseringen af Putin blive grinet ind i historiebøgerne og gøre den sorte historie med J. Edgar Hoovers beskidte tricks med den »røde skræk« og politiske mord, selskab.

Foto: Justitsministeren og FBI's direktør på visit. Præsident John F. Kennedy, J. Edgar Hoover og Robert F. Kennedy. Det Hvide Hus, det ovale kontor, 23. februar, 1961.

[1] Se (engelsk): [»Why the British Kill American Presidents«](#)

[2] Se (dansk): »Londons mord på McKinley lancerede et århundrede med politiske mord«

**Stort fremstød i USA's
Kongres for
Glass/Steagall-loven for en
genindførelse
af Guldalder for amerikansk
vækst.**

**Inklusiv video af
kongresmedlem
Marcy Kapturs forsvar for
Glass/Steagall
for Kongressens 'Rules
Committee'.**

Kongresmedlem Marcy Kaptur (Dem.-Ohio), med støtte af kongresmedlem Walter Jones (Rep.-NC), havde her til aften foretræde for Husets Rules Committee (der afgør, hvilke alternative lovforslag, der kan komme til afstemning i salen, -red.) og anmodede om, at komiteen »etablerer en fair debat om genindførelse af Glass/Steagall-loven« i Repræsentanternes Hus

('Huset'), for at vende tilbage til et »sundere, mere konkurrencedygtigt, mere solidt banksystem i stedet for grasserende [Wall Street] spekulation«. Hun sagde, »Dette hviler på en opdeling af risikabel spekulation og 'klog og forsigtig' bankpraksis ... en Glass/Steagall-bankopdeling.«

Kaptur sagde til komiteen, at de årtier, hvor Glass-Steagall udgjorde nationens primære banklov, »refereres til som guldalderen« for økonomisk vækst, rigelig udlånskredit og fair renter til forbrugerne på deres bankindsud. Hun sagde, at næsten to tredjedele af de lokalbanker, der tjente denne æra, var forsvundet siden 1990'erne, hvor Glass-Steagall blev fjernet (endegyldigt i 1999), og at antallet af kreditforeninger var halveret. Kaptur fordømte de seks største, amerikanske banker, der tjente \$141 mia. om året i profit, mens »Bedstemor Moses intet tjener på sit kontoindsud«.

»Bernie Sanders førte kampagne for at bryde disse banker op«, sagde Kaptur. Det samme gjorde Donald Trump. Begge partiernes valgplatforme støttede det, og Republikanernes Nationale Komite brugte færre ord end Demokraterne: 'Vi støtter genindførelsen af Glass/Steagall-loven af 1933'.«

»Vores nation har muligheden for at gøre dette rigtigt, før endnu en overhængende finanskriser, der måske har rod i private foretagenders gæld (altså ikke statsgæld), rammer«, sluttede Kaptur. »Kongressen må ikke vente; muligheden for at genindføre Glass-Steagall, er nu.«

Kongressens 'Rules Committee', i en afstemning blandt Republikanere, nedstemte Kaptur-Jones forslaget som en del af den forestående debat om Republikanernes »Lov om finansielt VALG« (CHOICE Act). Kaptur vil få mulighed for at anke dette, når CHOICE-loven kommer til afstemning i salen, muligvis i denne uge.

Lad være med at sluge den inducerede pessimisme – Den nye økonomiske verdensorden er allerede på plads

Leder fra LaRouche PAC, 6. juni, 2017 – Til amerikanere og europæere, der døgnet rundt, og alle ugens syv dage, udsættes for en spærreild af rapporter om globale katastrofer, om Trump, der står over for afsættelse ved rigsretssag, om verden, der snart brænder op pga. global opvarmning og flere og flere 'fake news' – falske nyheder – og 'fake' videnskab og bevidst fremkaldt pessimisme – kom videre i teksten! Verden har forandret sig.

Momentum i vor samtids historie defineres af den enorme sejr for menneskeheden, der blev konsolideret på Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde den 14.-15. maj i Kina, efterfulgt af Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum den 1.-3. juni, i Rusland.

Disse fora gik langt videre end til at fremlægge en håbefuldst vision om en fjern fremtid, men fremlagde også en kortlægning af den transformation af hele planeten, der har fundet sted i løbet af de seneste par år gennem processen med den Nye Silkevej samtidig med, at man har opnået et forpligtende engagement på vegne af det store flertal af den menneskelige race, for at fortsætte denne udvikling i et forhøjet tempo.

USA var deltager i denne proces, med præsident Trump, der sendte en seniordelegeret til Beijing, og med 300 førende industrifolk, der deltog i Skt. Petersborg. Helga Zepp-LaRouches deltagelse på Bælte & Vej Forum, og på fora og i presseinterviews i hele Kina i to uger efter BVF-begivenheden, demonstrerede anerkendelsen i Kina af, at hun og hendes mand, Lyndon LaRouche, tilbage i 1990'erne havde initieret processen med at erstatte den Kolde Krig med udviklingsprojekter, der fysisk og kulturelt forbinder nationer, ligesom den oprindelige Silkevej havde gjort det i fortiden.

I dag talte Helga Zepp-LaRouche til de amerikanske medlemmer af LaRouche-organisationen om det presserende nødvendige i at løfte befolkningen ud af det kontrollerede miljø, som er skabt af de desintegrerende politiske partier, de neokonservative og de mislykkede massemedier. Er infrastrukturen i din by ved at smuldre, som den er i New York City? Stil dig selv spørgsmålet: Hvad ville Kina gøre? Inden for et eller to år ville Kina erstatte forfaldet med nye højhastighedsjernbaner, svævetogs- (maglev-) undergrundsbaner, produktion af elektricitet ved hjælp af kernekraft og nye faciliteter til uddannelses- og sundhedssektor. Og, med initiativet for Bælte & Vej, sammen med de udviklingsbanker, de har skabt, bringer Kina denne proces til resten af verden – inklusive (hvis vi accepterer) til USA.

Dette er, hvad Franklin Roosevelt og John F. Kennedy ville have gjort. Dette er, hvad LaRouche, meget detaljeret, har foreslået hen over de seneste 50 år, siden Kennedy blev dræbt af dem, der foragtede hans vision og videnskabelige optimisme. I dag gennemgik Zepp-LaRouche, hvordan denne organisation har udarbejdet udstrakte udviklingsprojekter for Afrika, for Latinamerika, for det Indiske Hav/Stillehavsområdet og for Nordamerika, og ligeledes for en tilbagevenden til Hamiltons, Lincolns og Roosevelts politikker for udstedelse af statskreditter, der ville fremme sådanne store projekter. Men dette er præcis de forslag, der i dag bliver implementeret

under Kinas og Ruslands lederskab!

Der er ingen tid at spille med hensyn til at vække den amerikanske befolkning og de europæiske befolkninger til at gå med i det nye paradigme, der står lige foran dem, men som er skjult af den løgnagtige presse, og af deres egen frygt og pessimisme. Hidtil har præsident Trump nægtet at bøje sig for den nye 'McCarthy-isme', som er orkestreret af briterne og deres aktiver i USA, og som tror, at befolkningen er blevet så »fordummet«, at den vil acceptere den absurditet, at et venskab med Rusland og Kina er en forbrydelse mod amerikansk frihed og demokrati.

Det vil ikke virke. LaRouche-organisationen er, med løsningerne på hånden, strategisk placeret til at bryde igennem moradset for at bringe USA og Europa fuldt og helt ind i den Nye Silkevej, for at genindføre Glass/Steagall-bankopdelingslov og statsbankpraksis i Hamiltons tradition, og for at gå sammen med resten af verden i forceringen af den menneskelige videns fremskudte grænser og skabe en fremtid, der er menneskeheden værdig, her på Jorden, og i vore fremtidige kolonier i rummet.

Putins spørgsmål er korrekt: Er amerikanerne gået fra forstanden?

Leder fra LaRouche PAC, 5. juni, 2017 – I denne uge vil vi få endnu en runde at se i det, der har været et nu næsten et år langt hysteri à la McCarthy-perioden, med de »liberale« og de »liberale medier« i USA versus Donald Trumps plan om at genoprette fundamentale samarbejdsrelationer med Rusland – og,

med Kina.

En ledende, Demokratisk blodhund, senator Mark Warner fra Efterretningskomiteen, indrømmede søndag på Tv, at der ikke findes beviser for, at Trump skulle have indgået et »aftalt spil« med russere: »der er blot en masse røg«, sagde senator Warner. Så de »liberale« kaster sig over anklager mod Trump for at »hindre retfærdighedens gang« ved at fyre FBI's direktør.

Det rette spørgsmål blev stillet til amerikanerne af den russiske præsident Putin i dennes interview til NBC-TV, hvor han gentagne gange blev anklaget for at undergrave og forsøge at kontrollere USA:

»Er I alle sammen gået fra forstanden?«

Efter næsten et årti med økonomisk fiasko, og sågar fortvivlelse i nogle dele af den amerikanske befolkning, ønsker de »liberale« nu at genoplive J. Edgar Hoover og senator Joe McCarthy for at finde undskyldninger?

Siden de amerikanske bankers og nationaløkonomiens krak for ni år siden, er der i verden vokset en ny, økonomisk orden frem, med infrastrukturudvikling, kredit til højteknologisk industriudvikling, videnskab og udforskning af rummet. Denne orden udvides omkring Kinas Bælte & Vej Initiativ, eller den Nye Silkevejs økonomiske vækst og forbundethed; Og Rusland er fuldt engageret i det. Det samme er asiatiske, afrikanske og sydamerikanske lande, inklusive Amerikas hovedallierede i Asien, Japan og Sydkorea.

Hvis amerikanerne ønsker deres økonomi genopbygget og ønsker atter at blive en førende industrimagt og førende magt inden for videnskab og rumforskning – så må de have samarbejde med disse initiativer for økonomisk fremskridt. De må have det samarbejde, som præsident Trump har indledt med præsident Xi Jinpings Kina.

Og der finder en i stigende grad reel, international kamp sted, imod ISIS/al-Qaeda-terrorisme og massive blodsudgydelse fra samme ophav, i hvilken kamp Putins Rusland er en hoveddrivkraft.

USA's økonomiske politik må ændres: Glass/Steagall-loven må genindføres, og der må skabes en statslig nationalbank i Hamiltons tradition; og rumforskning må atter gøres til en storslået, national mission.

Men samarbejdsrelationer med Kina og Rusland, og med den Nye Silkevejs nye system, er afgørende for, at USA kan genoprette sine egne, førende kapaciteter. De, der ønsker, at præsidenten, af disse grunde, skal afsættes ved en rigsret – og nogle, der endda ønsker, han skal myrdes – må midlertidigt være gået fra forstanden.

Foto: Den russiske præsident Putins interview til NBC.

**Frankrig:
Leder af Solidarité et
Progrès
Jacques Cheminade angriber
svindelen med 'fælles
valuta';**

definerer sit eget koncept

Paris, 3. juni, 2017 – I en erklæring af 2. juni forklarer Lyndon LaRouches ven og allierede, tidligere franske præsidentkandidat Jacques Cheminade, den afgørende forskel mellem sit eget forslag om brugen af en »fælles valuta« under den kommende, post-euro-æra, og så det vanvittige sammensurium, der i stigende grad bringes til torvs af andre franske politikere, både fra venstre og højre, og som enten er uvidende eller også lyver med fuldt overlæg samtidig med, at de hævder, de er modstandere af »systemet«. Jacques Cheminades erklæring, der kan læses på det originale franske på hans hjemmeside

<http://www.cheminade2017.fr/Jacques-Cheminade-quelle-monnaie-c-ommune-pour-l-apres-euro> , følger her:

Cheminade: 'Hvilken fælles valuta skal man have i post-euro-æraen'

Debatten mellem de to kandidater Emmanuel Macron og Marine Le Pen den 4. maj demonstrerede den inkompetence, som gør sig gældende mht. behandlingen af et afgørende spørgsmål, der involverer selve vores eksistens. Tidligere, den 2. marts, indikerede en Ifop-opinionsundersøgelse, der blev gennemført på vegne af *Le Figaro* og Robert Schuman Foundation, at 75 % af alle vore medborgere er imod en tilbagevenden til en national valuta. Det er for at forføre disse vælgere, der klynger sig til den overbevisning, at euroen fortsat er en rambuk og en forenkende faktor for vores handel, at de førende, såkaldte »euroskeptikere« har smidt ideen om at »forlade« eurosystemet over bord. Marine Le Pen foreslår således, efter Jean-Luc Mélenchon og Nicolas Dupont-Aignan, at »transformere« 'enhedsvalutaen' (euro) til en 'fælles valuta'.

Deres falske begreb om denne »fælles« valuta er det modsatte af, hvad jeg vil argumentere for. I realiteten indebærer deres forslag skabelsen af et dobbelt monetært system, der ville

underordne de nationale valutaer en overordnet »euro/fælles valuta«. Det ville betyde, at al national handel inden for vore grænser ville finde sted i frank, men at handlen med medlemmer af den monetære zone eller medlemmer uden for denne, ville finde sted med en ny type euro, der er transformeret fra en »enhedsvaluta« til en »fælles valuta«. Sidstnævnte ville de facto blive et obligatorisk mellemlid med al handel med udlandet! Og handel uden for de nationale grænser kræver to vekslingsprocesser: fra ens egen, nationale valuta til euro, og fra euro til den udenlandske valuta.

De facto støttet i dag af Jean-Luc Mélenchon, Nicolas Dupont-Aignan og Marine Le Pen, blev dette system introduceret i 1991 af den tidligere højrefløjs-økonomiminister, Edouard Balladur, bakket op af den britiske tory-premierminister John Major, og af »neo-gaullisten« Philippe Séguin under dennes berømte tale for Nationalforsamlingen imod Maastricht-traktaten i 1992, og bliver nu solgt som et alternativ til »enhedsvalutaen«.

I praksis ville et sådant system blive meget vanskeligt at administrere, især for vore landmænd og producenter, som Emmanuel Macron påpegede under Tv-debatten den 4. maj.

Det ville forvise den nye franske frank til den bedrøvelige status af en blot og bar »lokal valuta«. Selv, hvis kurserne (blandt EU-valutaer) kunne tilpasses med fastsatte mellemrum, for eksempel hver 6. måned, så ville den angivelige genrejsning af national suverænitet i realiteten være illusorisk.

I virkeligheden ville værdien af nationale valutaer i dette kurssystem med en »fælles eurovaluta« stadig blive styret og dikteret af den samme Europæiske Centralbank som i dag, dvs., en total, monetaristisk institution, der grundlæggende set står til tjeneste for de private banker.

Med en sådan »fælles eurovaluta« vier finansoligarkiet sig selv til at være et nyt instrument, der gør det muligt for, at

alting kan forandres med det formål at sikre, at intet i virkeligheden forandres.

Det, jeg argumenterer for, er et totalt anderledes begreb om en »fælles valuta«: En tilbagevenden til en »regnskabs-euroenhed«, i lighed med den Europæiske Valutaenhed (ECU), der blev brugt mellem 1979 og 1999. Lige som dengang vil det hovedsageligt være de europæiske institutioner – der i dag totalt må genopbygges på nye fundamenter – og nationalbanker, der ville beregne og afgøre deres mellemværender indbyrdes ved brug af ECU'en uden, at denne nogen sinde ville erstatte nationale valutaer i international handel.

Med min politik ville nationalstater genvinde deres monetære suverænitet med det formål at udstede statskredit i deres egen, nationale valuta, og som har til hensigt at tjene menneske og natur, samtidig med, at de indbyrdes koordinerer ved hjælp deres regnskabsenhed, for at forsvare værdien af deres valutaer over for udenlandske valutaer, som aftalt inden for dette system.

Derudover indgår Frankrig i »aftaler om begrænsninger af suverænitet, der kræves for organisering og forsvar af fred«, som det fastsættes i fortalen til vores Forfatning, især mht. virkeliggørelsen af store projekter på europæisk skala og videre endnu, og som udstyres gennem udstedelse af statskredit i hver stat, koordineret med vore partners udstedelse af kredit.

Vladimir Putin i interview

til Le Figaro: 'Hold op med at opfinde en russisk trussel'

Paris, 31. maj, 2017 (*Nouvelle Solidarité*) – To dage efter sit møde i Paris med Emmanuel Macron, gav Vladimir Putin et langt interview til *Le Figaro*, der blev udgivet i dag, med en hovedoverskrift på avisens forside, »Hold op med at opfinde russiske trusler«.

Putin gennemgår alle de spørgsmål, der blev dækket under hans tête-à-tête med Macron, og han giver sit synspunkt på hvert af dem. Af særlig interesse var Putins svar på, om mistilliden med Macron var blevet overvundet:

»Jeg kan sige, at den nye præsident for den Franske Republik har sit eget syn på tingene på det internationale område. Generelt set er det et meget pragmatisk syn. Og vi har helt sikkert samstemmende punkter, der gør det muligt for os at arbejde sammen.«

På det første spørgsmål om den særlige anledning til Putins besøg – 300-året for tsar Peter den Stores besøg i Frankrig – var Putins svar, at Rusland var helt integreret med fransk historie og den europæiske skæbne, længe før Peter den Store.

»Rusland og Frankrig har en meget længere historie og langt dybere rødder ... Faktisk kom den yngste datter af Jaroslav den Vise, Anna, en af Ruslands store prinsesser, i det 11. århundrede for at blive gift med Kong Henri I af Frankrig. Hun hed faktisk Anna af Rus, Dronning af Frankrig. Hendes søn Philip I af Frankrig grundlagde to royale, europæiske huse, Valois og Bourbon, og sidstnævnte sidder endnu i dag i Spanien.«

Med hensyn til Peter den Store havde Putin følgende at sige:

»Peter den Store var frem for alt en reformator, en mand, der ikke alene gennemførte de bedste og mest up-to-date praksisser, men var også uden for enhver tvivl en patriot, der kæmpede for at sikre den plads i internationale anliggender, som Rusland fortjente. Men han var frem for alt forpligtet over for at reformere sit land, gøre det moderne, robust og fremadskuende. Han lykkedes med mange, hvis ikke alle, af sine foretagender. Han fokuserede på forskning, uddannelse, kultur, militære anliggender og statsmandsskab og efterlod en enorm arv, som Rusland har beroet på frem til i dag, for slet ikke at tale om, at han grundlagde min hjemby, Skt. Petersborg, som i mange år var Ruslands hovedstad.«

En løsning på Ukraine-krisen

Den russiske præsident forklarede situationen i Ukraine i nogen dybde:

»Fremskridt i løsningen af alle konflikter, inklusive konflikten i det sydøstlige Ukraine, kan først og fremmest opnås af parterne i konflikten selv. Denne konflikt er intern – primært en ukrainsk konflikt. Den opstod efter en forfatningsstridig, voldelig magtovertagelse i Kiev i 2014. Dette er kilden til alle problemerne. Det vigtigste at gøre er at finde styrken til at forhandle med alle konfliktens parter, og frem for alt er jeg overbevist om, at, som man siger, bolden ligger hos de officielle Kiev-myndigheder. De må først og fremmest sørge for at implementere Minsk-aftalerne.

Le Figaro: Kan Rusland fremlægge et initiativ, der kan frembringe fred?

Putin: Vi mener, at hovedbetingelsen er at trække de væbnede styrker tilbage fra kontaktlinjen. Dette er det første, der må gøres. Tilbagetrækningen er blevet fuldført i to områder, men dette mål er ikke nået i det tredje område. De ukrainske myndigheder siger, det ikke kan gøres pga. skyderiet dér. Men

skyderier vil ikke ophøre, med mindre tropper og tunge våben trækkes tilbage ... Det andet mål i den politiske sfære er, omsider i praksis at gennemføre loven om disse regioners særlige status, som det Ukrainske Parlament har vedtaget. Loven er blevet vedtaget, men er ikke sat i kraft.

Loven om amnesti er blevet vedtaget, men præsident Porosjenko har ikke underskrevet den. Minsk-aftalerne fastsætter den sociale og økonomiske rehabilitering i de selvproklamerede republikker [Donetsk og Luhansk]. I stedet for at gøre dette, har Kiev indført blokade af disse territorier. Blokaden blev indledt af de radikale elementer, der blokerede jernbanelinjerne. I begyndelsen fordømte den ukrainske præsident deres handlinger og sagde, han ville genoprette orden. Det lykkedes ham imidlertid ikke. I stedet for at fortsætte sin indsats, sluttede han sig officielt til blokaden og udstedte en eksekutiv ordre med dette formål. Kan vi tale om forandringer til det bedre i denne situation? Vi har hidtil desværre ikke set nogen.«

Om Syrien

Le Figaro: »... Hvad mener De er de væsentligste løsninger for, at Syrien kan gå ud af denne langvarige krig?

Putin: Jeg vil gerne først og fremmest nævne Tyrkiets og Irans konstruktive fremgangsmåde og, naturligvis, den syriske regering, der, sammen med Rusland, er lykkedes med at opnå en våbenstilstand. Denne ville ikke have været mulig uden den såkaldte syriske væbnede opposition. Det var det første og meget vigtige skridt mod fred.

Et andet skridt, der ikke er mindre vigtigt, er aftalen om at oprette de såkaldte deeskaleringszoner. Der er i øjeblikket fire sådanne zoner. Vi mener, dette er en ekstremt vigtig milepæl på vej til fred, hvis jeg kan udtrykke det sådan, fordi det er umuligt at tale om en politisk løsning uden at

standse blodsudgydelsen. Efter min mening står vi nu over for en anden opgave, som er teknisk og, vil jeg sige, teknologisk komplementerende skabelsen af disse deeskaleringszoner, hvor man aftaler deres grænser, og hvordan regeringsorganisationer vil fungere dér, såvel som, hvordan disse deeskaleringszoner vil kommunikere med verden udenfor.

I øvrigt nævnt præsident Macron dette, da han talte om humane nødhjælpskonvojer. Jeg mener, den franske præsident generelt har ret, og dette er et af de kontaktpunkter, hvor vi kan samarbejde med vore franske kolleger. Når deeskaleringszonerne først er formaliseret, håber jeg, at i det mindste nogle elementer af samarbejde vil begynde mellem regeringen og de folk, der vil kontrollere deeskaleringszonerne.

Jeg håber virkelig (og det, jeg nu vil sige, er meget vigtigt), at disse zoner ikke bliver til en prototype for den fremtidige, territoriale opdeling af Syrien. Tværtimod forventer jeg, at disse deeskaleringszoner, hvis der etableres fred, og de folk, der vil kontrollere dem, vil samarbejde med de officielle, syriske myndigheder. Det er sådan, et miljø for grundlæggende interaktion og samarbejde kan og må bygges. Næste skridt er en ren politisk forsoning og, hvis muligt, udviklingen af forfatningsmæssige love, en forfatning og afholdelse af valg.

Le Figaro: Rusland og de andre parter er jo uenige om det syriske spørgsmål mht. primært, skæbnen for Bashar al-Assad, som de vestlige lande har anklaget for at bruge kemiske våben mod sit eget folk. Hr. præsident, kan De se Syriens politiske fremtid uden Bashar al-Assad?

Putin: Jeg mener ikke, jeg har ret til at afgøre Syriens politiske fremtid, med eller uden al-Assad. Dette skal syrerne selv bestemme. Ingen har ret til at kræve de rettigheder, der tilhører et andet lands folk. Det er det første, jeg ville sige. Har De et tillægsspørgsmål?

Le Figaro: Ja. De siger, dette ikke er Deres afgørelse. Men dette betyder ikke, at Syriens fremtid er mulig uden al-Assad, vel?

Putin: Som jeg har sagt, så skal det syriske folk afgøre dette spørgsmål. De har nævnt beskyldninger om den syriske regerings brug af kemiske våben. Da angrebet skete, opfordrede vi vore amerikanske partnere – og alle andre, der mener, dette haster – til at sende inspektører til flybasen, ud fra hvilken de fly, der kastede kemiske bomber, angiveligt skulle være fløjet. Hvis kemiske våben blev brugt af præsident al-Assads officielle afdelinger, ville moderne udstyr til verifikation helt sikkert finde spor af det på flybasen. Det er helt sikkert. Disse spor ville blive fundet i flyene og på flybasen. Men alle nægtede at gennemføre en sådan inspektion.

Vi foreslog også at sende inspektører til stedet for det angivelige kemiske angreb. Men det nægtede de også og hævdede, det var farligt. Hvorfor er dette farligt, hvis angrebet blev udført i et område, hvor fredelige civile bor, og den sunde del af den væbnede opposition er deployeret? Efter min mening kom man udelukkende med disse beskyldninger med det ene formål at retfærdiggøre brugen af yderligere forholdsregler, inklusive militære forholdsregler, imod al-Assad. Det er det hele. Der er ingen beviser for, at al-Assad har brugt kemiske våben. Vi er fuldt ud overbeviste om, at dette er en provokation. Præsident al-Assad brugte ikke kemiske våben.«

(Video af hele Le Figaros interview med Vladimir Putin, fransk: <https://www.youtube.com/watch?v=HvDC0lVLgks>)

(Komplet engelsk oversættelse findes på den Russiske Ambassade i Londons hjemmeside, <https://rusemb.org.uk/fnapr/6109>.)

Optimisme og muligheder: USA må gå med i den Nye Silkevej. LaRouche PAC Internationale Webcast, 2. juni, 2017

Matthew Ogden: Temaet for aftenens webcast er: USA må afgjort tilslutte sig den Nye Silkevej. Dette er den strategisk vigtigste ting, der kan ske; alt andet må ses som underordnet dette mål. Vi havde lejlighed til at tale med Lyndon og Helga LaRouche for et par timer siden, og vi har lidt nyheder; nogle bemærkninger fra Helga Zepp-LaRouche, som jeg gerne vil oplæse som indledning. Hun sagde, at verden hastigt bevæger sig i en meget ny og dynamisk retning. Momentum er meget klart. Tag Bælt & Vej Forum, der fandt sted for kun to uger siden, og tag dernæst Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, der finder sted netop i disse dage; naturligvis med den russiske præsident Vladimir Putin som vært. Ved denne lejlighed er den særlige gæst premierminister Modi fra Indien, og vi ser en fortsat integration mellem Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), Bælt & Vej, den Nye Silkevej og alle disse eurasiske, økonomiske udviklings- og integrationsorganisationer.

Helga Zepp-LaRouche sagde, vi må nu optrappe vores kampagne her i USA, for, at USA kan blive fuldt ud engageret og involveret i denne nye dynamik med win-win-samarbejde og gensidigt fordelagtige udviklingsprojekter. Hun sagde, at vi må holde fokus på dette spørgsmål; ikke lade os distrahere af noget som helst andet. Verden har totalt forandret sig. Vi befinder os i en fuldstændig ny epoke, en ny æra for civilisationen.

Hun sagde, vi i nyhederne netop har set, i de sidste 24 timer,

at præsident Trump har sagt nej til denne Paris-klimaaf tale, og det er en god ting, sagde hun. For det (klimaaf talem) er ikke baseret på videnskab. Jo, vi ved godt, at klimaet ændrer sig, men det er ikke baseret på menneskeskabt, global opvarmning. Spørgsmålet er så, hvad er årsagen? Paris-aftalen var baseret på ideologi, sagde hun; den var baseret på ideologien om grænser for vækst, befolkningsreduktion, undertrykkelse af udvikling – især i den tredje verden.[1] Sæt som modsætning den Nye Silkevej, Bælt & Vej-initiativet, der kommer fra Kina, og som bringer hårdt tiltrængt udvikling til den tredje verden, til Afrika og andre steder; som disse områder ikke har haft adgang til i generationer. Man må se, at dette er en virkelig bølge af optimisme.

Hun sagde, hold tingene optimistisk, bliv ved at være optimistiske. Det kunstige diskussionsmiljø i USA, der er skabt af nyhedsmedierne, er ren propaganda, sagde hun. De falske nyheder er ikke kun de negative rapporter – det har vi set masser af. Men, de falske nyheder er i realiteten, at man ikke rapporterer de positive og optimistiske udviklinger, der finder sted i hele verden, og som især kommer via Bælt & Vej Forum.

Vi havde lejlighed til at få en ti minutter lang briefing fra fr. Helga Zepp-LaRouche i går, under en telefonkonference med hendes medarbejdere (i USA). Det var en virkelig vidunderlig og optimistisk refleksion tilbage over betydningen og virkningen af dette Bælt & Vej Forum, som hun havde mulighed for at deltage i personligt. Vi har fremstillet en slags video til jer her, hvor vi har brugt nogle billeder af Helgas besøg til Kina, og noget baggrundsmateriale, som I vil få at høre her, som gennemgår LaRouche-bevægelsens 40-50 år lange historie for denne nye, internationale, økonomiske orden, der nu er ved at blive til virkelighed. Her kommer denne ti minutter lange video:

<https://www.youtube.com/watch?v=6ekspcgnkoY>

(Her følger resten af diskussionen på engelsk. Helgas briefing (videoen) er oversat til dansk, her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=19877>)

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, I just wanted to make sure that you get a first impression from me from my trip, because I think

the worst mistake we could make would be to respond to the absolutely incredible psywar propaganda coming from the U.S. mainstream media and the neoliberal media in Europe, like Spiegel

Online with its Chief Editor piece which was really out of this

way! It is very clear that people who are primarily relying on such media have a completely, totally, 100% wrong idea of what the reality is of what's going on. And we should really get that

out of our heads and not try to swim within the fishbowl of an artificially created environment. Because, from my standpoint, the world looks very, very different.

First of all, I said this already, and I reiterate it: With the Belt and Road Forum, the world has dramatically consolidated

the beginning of the new era, and I don't think at all, that short of World War III, this is going to go away, because the majority of the world is moving in a completely liberated way. And first of all, this was the highest level conference I ever participated in. There were 28 head of state, speaking one after

the other, and obviously, the speech by Xi Jinping was absolutely

outstanding, and whoever has time to listen to it, should really

do it, because it was a very, very Confucian speech, which set the tone for the two-day conference in a very clear way. So, please listen to it when you have some time.

I think the way people have to understand what is going on,

you have to really think what this organization, and Lyn in particular did for the last almost 50 years. The first time when

Lyn in 1971 recognized what the significance of the dismantling

of the Bretton Woods system was, and then all the many, many things we did in the last over 40 years: Lyn coming back from the

Iraq Ba'ath Party celebration in 1975, when he proposed the IDB

as an International Development Bank to foster a new world economic order; the fact that we, for one year, campaigned with

this IDB proposal which then basically became part of the Colombo, Sri Lanka resolution of the Non-Aligned Movement in '76.

Then, in the end of the '70s, when we worked with Indira Gandhi

on a 40-year development plan for India. Already in '76, we published a whole book about the industrialization of Africa.

We

worked with Mexican President José López Portillo on "Operation

Juárez." We put out a 50-year Pacific Basic development plan.

Lyn had already in '75 had proposed Oasis Plan. And then naturally when the [Berlin] Wall came down and the Soviet Union

disintegrated, we proposed the Productive Triangle and the Eurasian Land-Bridge.

And all of these proposals! And just think of the many, many activities we did, conferences all over five continents, all

of this was on the level of ideas, on the level of program – but

only after Xi Jinping put the New Silk Road on the agenda in 2013, and in the four-years of breathtaking developments of the

One Belt, One Road initiative since, these ideas are becoming realized! And the genie is out of the bottle!

When you have now the Bi-Oceanic Railway discussion and the tunnels and bridges connecting the Atlantic and Pacific around Latin America, you have all these railways now being opened up in Africa – this is unprecedented! This was not done by the IMF or the World Bank. They suppressed it with the conditionalities. But with the AIIB, the New Development Bank, the New Silk Road Fund, the Maritime Silk Road Fund, the direct investment of the Chinese Ex-Im Bank, the China state bank, all of these projects are now proceeding, and they have completely changed the attitude and the self-confidence of all participating countries. Now, the way people in China look at President Trump is absolutely different than what the media are trying to say. They are very positive about Trump, in the same way that people in Russia think that Trump is somebody you can absolutely have a decent relationship with, and that is reality. And forget the media! Forget these whores in the press who are really just prostitutes for the British Empire. Don't pay any attention to what they say, and don't allow the people you are talking with to do that, either.

When Trump promised \$1 trillion infrastructure investments, this was the right thing, and we put out the right program saying the United States must join the Silk Road and that {should be our focus}, and nothing else. Everything else should be a subsumed aspect of that. This is the strategically important thing,

and

the fact that the head of the China Investment Corp. Ding Xuedong

said it's not \$1 trillion but \$8 trillion, is what the United States needs, is absolutely on the mark; and you know it yourself

from the conditions of the roads and the infrastructure in all of

the United States.

So the fact that the same organization has now set up their office in New York, advising Chinese investors how to invest in

the United States, and vice versa, how U.S. investors can invest

in China; the fact that the Chinese are invited to participate in

this infrastructure conference in June; all of this is absolutely

going in the right direction.

What happened in the Belt and Road Forum and the many meetings I had afterwards – after all, I spent two full weeks in

Beijing, in Nanjing, in Shanghai but it's the fact that in the

many interviews, many quotes, and the general view is that we were treated with the highest respect possible. I mean, people

are fully aware of Lyn's significance as a theoretician of physical economy, his ideas are highly respected; and people treated me as we should be treated, namely as people who have devoted their entire lives to the common good of humanity.

And

this is absolutely in stark contrast to the shitty behavior that

we are normally getting from the neo-liberals in the trans-Atlantic region.

And you should understand that what the attack on Trump is

supposed to do: Is to make – it's so difficult for him to focus on the positive aspect, and there are quite some many of them, including his working relationship with Russia and China, which is strategically the most important. So that, basically, he has to defend himself instead, and everybody thinks they have to spend all the time to defend themselves. So don't fall for it. The idea that we are losing is completely off! Mankind is on the winning track and we have to pull the American population to create the kind of ferment so that the implementation of the infrastructure program as a first step is on the agenda, and on everybody's mind and nothing else. Even if Europe is still in the grip of the EU Commission, I mean, if Merkel wants to be the leader of the free West, – forget it. Macron just had a very excellent meeting with Putin, defining a cordial relationship with Russia! This is not what Merkel and Obama have been cooking up, when Obama addressed the church day of the Protestant church, but Merkel is pretty isolated. Just look around in Europe: Macron send Raffarin, the former Prime Minister, to the Belt and Road Forum who gave an excellent speech, why China and France have to work together. Gentiloni from Italy said China and Italy will work together on the development of Africa. All the East Europeans, Tsipras [from Greece], Serbia, Hungary, Czechia's Zeman, Orban [Hungary] – all of these people were absolutely enthusiastic on the Belt and Road Initiative. And now even Germany, it shows that the German

industry is actually really getting it, that their interest is to work on joint ventures in third countries together with China. So

I think even Germany will change.

I have the strong conviction that by the end of this year, it will look completely different, because the development perspective is so contagious, that I think all the efforts by the

British Empire to somehow throw in a monkey wrench will not work!

So take the winning perspective, take the high ground, think strategically: And realize that what is happening in reality, in

many, many development projects around the world, is what this organization has been fighting for, for almost half a century. I just wanted to tell you that, because the worst thing we could do, is look at it from inside the United States, from within the box, when the whole world has moved out of the box decisively, with the Belt and Road Forum, which is not going to

be stopped by anything. And that is my view I wanted to communicate.

[end video: <https://larouchepac.com/20170602/silk-road-strategy-helga-larouche-report-belt-and-road-forum>

OGDEN: As you could hear, Helga LaRouche was extremely optimistic after spending an entire two weeks in China; and her

point could not be more clear. The United States must join the

Silk Road; this must be our focus and nothing else.

“Everything

else should be a subsumed aspect of that,” she said; “this is the

strategically most important thing.”

Helga also had, among many media interviews, you could see some pictures there from her interview on the “Dialogue with

Yang

Rui" show, which was a very widely watched and wonderful interview. She had many TV interviews, many other press interviews. Here's an interview that just came out; this is from

{Shanghai Daily}, and I'm going to read a few excerpts from that

interview as well. I think is just really a nice overview.

As

you can see, the title is "Belt and Road Initiative Instills Hope

for Peace and Development Among Nations." You can see the picture

of Helga LaRouche there. The editor's note begins the article;

it says,

"Helga Zepp-LaRouche visited Shanghai for the first time in the summer of 1971. In 1977 she married American economist Lyndon

LaRouche, and the couple have since worked together on development plans for a just new world economic order." That was

the overview that we saw in the video just now. It goes on:

"Zepp-LaRouche founded the Schiller Institute in 1984, a think tank devoted to the realization of these plans and a renaissance and a dialogue of classical cultures.

"She is an expert in European humanist philosophy and poetry, Confucius, and history.

"After attending the recent Belt and Road Forum in Beijing, she visited Shanghai, where {Shanghai Daily} reporter Wan Lixin

interviewed her."

These are going to be a few excerpts from Helga LaRouche's answers to the questions that were posed to her in this {Shanghai

Daily} interview.

So, Helga said: "I think the Belt and Road initiative

signifies a revolutionary move to a new epoch of civilization. The idea of having a win-win cooperation among nations is the first time that a concrete concept has been offered to overcome

geopolitics.

“Since geopolitics was the cause of the two world wars, I think it is a completely new paradigm of thinking where an idea

proposed by one country has the national interest basically in coherence with the interests of humanity as a whole. This has never happened.

“This has instilled tremendous hope among developing nations that they have the chance to overcome poverty and underdevelopment. And I think this is an initiative that will grow until all the continents are connected through infrastructure and development.” (That’s the idea of the World

Land-Bridge.)

“We have always made the point that for this new Silk Road to succeed in the tradition of the old Silk Road, which was also

an exchange of ideas and cultures, not just products and technology, you have to combine economic cooperation with dialogue between cultures. This dialogue must be on the highest

level, so each culture has to present example of the best of their culture, like Confucianism, Italian renaissance, the German

classical period, and present the best works of arts in music and

poetry, paintings and other forms of art.

“Our experience is that when people get into contact for the first time with expression of such high culture from another culture, they are surprised by its beauty. And this beauty then

opens the heart and souls of the people. And this is the best medicine against chauvinism, xenophobia, and prejudice, and it

opens the way for the love of other cultures.

“This is in conformity with Confucian teaching that all activity must be combined with strengthening of love for the mankind, because without that cultural component, that new Silk Road will not flourish.”

“I think it a great honor for me to participate in this Belt and Road Forum, and I was deeply impressed by the speech of President Xi Jinping. Among all participants I spoke with there is consensus that we are actively participating in the shaping of history. All this means that China is right now leading the world in terms of providing the perspective for the future.

“I think this has been recognized by many countries in Latin America, in Africa, in Asia, and even some European countries start to recognize it is in their best interests to ally with that initiative. So I think it has made clear that China is the only country right now that offers a positive perspective to overcome the strategic bottleneck of our present times.”

“Here I would like to quote from Pope Paul VI who said that ‘Development is the new name for peace.’”

“I was first in Shanghai 46 years ago in 1971, after traveling on a cargo ship. Although it was not the best time to be in China, it had awoken my love for China.

“I think the Chinese people are much too modest. They should feel more confident about what they have accomplished. They have created the biggest miracle of the world, even bigger than the post-war German economic miracle. They should be very proud to be Chinese.”

So again, that was from an interview in {Shanghai Daily} called “Belt and Road Initiative Instills Hope for Peace and

Development Among Nations.”

[<http://www.shanghaidaily.com/opinion/chinese-perspectives/Belt-and-Road-initiative-instills-hope-for-peace-and-development-among-nations/shdaily.shtml>]

Obviously, this is just a wonderfully optimistic view of the world right now. I think it gives you a sense of what Helga LaRouche gained as an eyewitness and participant on the ground at

the Belt and Road Forum. It's what Americans are not being given; we're not being given this kind of optimistic perspective

of what the future of mankind could be, and it's very much within

our grasp. The kind of pride that she said Chinese should feel

about being Chinese, this is something that Americans desperately

to access again; this pride of being American.

With that kind of overview and our very clear sense of what our mission is, that the United States should join this New Paradigm of win-win development, I think maybe Ben can give us a

little bit of a sense of what it's going to take to get the United States back on this path to development. It's been 50 years since the assassination of John F Kennedy and the departure

of the United States from this sense of development and progress.

This embrace of this Malthusianism, zero-growth kind of population control ideology, which has brought us to the point of just miserable economic suffering.

BENJAMIN DENISTON: As you mentioned in the beginning, Trump's announcement that the U.S. is going to pull out of this

Paris climate change agreement is a really big deal; this is excellent. To my knowledge, unless I'm missing something, since this whole climate change scare got going, this is the first U.S. President who has actually kicked back against this. It started really back with George H.W. Bush; Bill Clinton went along with it. Despite the narrative of it being a Republican versus Democrat issue, the George W Bush administration was fully on board; they went with all this junk. Bio-fuels, global warming, they pushed it fully. Obama pushed it further. Now, we finally have a President who is actually kicking back against this. This is huge, this important; Trump definitely deserves respect and support for fighting against this thing. As many of our viewers know, this is a huge global lobby that's been pushing this thing from the top down for decades now. I thought it was also important that Trump highlighted the economic effects of this. Some people just say the science says this, or the science says that; but there's also the reality of what is the effect on the people. What's the effect on your citizens of going with these policies? They say CO2 is terrible, it's a pollutant, etc.; therefore, we need to go with all these wonderful, clean energy solutions. They paint this rosy picture, when in fact, that has devastating effects on the real-life conditions of our population. This whole Green energy fraud

is
ridiculous. Given that this issue is now coming up, I think
it's

worth just highlighting a couple of points on this.

If you want to talk about the reduction in CO2 emissions and
the Green energy stuff, I still think it's worth looking at
what

Germany is facing right now in terms of their energy prices.

If

you want a case study in what wind and solar and exiting
nuclear

and getting rid of coal and natural gas does; in Germany, just
between 2004 and 2015, their energy prices went up 50% from
\$0.23

cents a kilowatt-hour in U.S. values, to \$0.35 cents a
kilowatt-hour. They were already in 2004, twice the rate we
pay

in the U.S. on average. And over that ten-year period, in the
context of a lot of this nuclear exit, CO2-reduction stuff,
they

went up another 50% to now three times what Americans pay on
average for energy, just as an example of what that means for
real life conditions. This has been driving industries to
leave

Germany, so it has an effect on industry, other forms of
economic
activity as well.

In 2013, just one subsidy – this major surcharge they added
to the average German's bill to pay for wind and solar – was
the

equivalent of \$0.07 U.S. cents per kilowatt-hour. That alone
is

60% of what we pay on average for the U.S.; just for one
subsidy,

just for wind and solar.

In the context of all the propaganda that gets put out, it's
worth emphasizing the idea that we can transition to some

wonderful world powered by wind, solar electricity is a face; it's a fraud. We need to go in the other direction. To the degree necessary, use coal, use natural gas, whatever; but move

towards more advanced higher forms of energy like fission and nuclear fusion – that's really the future. The future is increasing energy use per capita, increasing the use of higher qualities of energy per capita, not reduction.

I also think it's worth in the context of the debate re-erupting right now, people are freaking out about Trump doing

this; I think it's worth re-examining the issue of CO2. What does CO2 do? It's now officially labelled a pollutant by the EPA. There are all these horror stories about extreme weather, climate change, etc.

I just want to highlight one graphic [Fig. 1]. Tons could be said, but I think it's just worth it for the education of our

audience and the real facts on the issue, it's worth just highlighting this study, comparing literally dozens of different

computer models on the effects of CO2 increase with the reality

that's happened just in the last couple of decades. So, what these people did was to take 32 different computer models, all claiming what the effects of CO2 increase were going to do to the

global temperature. Those are all the variety of small dotted lines rising up in the graph there. The thick red line there is

the average of all of these 32 different computer models.

If you take the claims being made by these models and by these fear-mongers around the CO2, they say this is the type of

rate of temperature increase you're going to get. But if you compare that to the actual observations indicated below in the

blue and green lines with the squares and the dots, you see that none of the computer models have been accurate in reality. Both satellite measurements by two different types of measurements, as well as independent {in situ} measurements with balloon systems, have shown that the temperature over the past 15 years now on average, has been relatively flat with little increase. {None} of the models showed this; none of them. So, have this in mind when you hear these scare stories about this much temperature rise is going to cause this much extreme weather, etc. They're basing it all on these models that have already shown to be ridiculous. There's another interesting aspect to the CO2 issue, which isn't discussed at all, which is this apparently secret thing that many of these fear-mongering people around climate change don't apparently know, which is that CO2 is actually a part of the biosphere, and it's actually an important part of the ecological cycle. People talk about being "pro-green": It's actually an important contribution to green on the planet. And there's been some work done, and I'd like to play a few short clips of an interview I'd done a few weeks back with a scientist who's led a great amount of effort on studying the positive effects of higher CO2 levels. This is Dr. Craig Idso, and he has spent many years and a lot of effort doing actual experiments with greenhouses, overviews of various studies, overviews of satellite measurements, and actually studying the question of what is the effect of increasing CO2 levels on plant growth and then also on agricultural activity. These clips speak for themselves, but I think this is an important part of the

discussion, as being completely blacked out, which is, aside from the scare-stories about CO2 not being grounded in reality, there's actually a beneficial side for increasing CO2 levels.

[start video]

DR. CRAIG IDSO: There are three main benefits from increasing carbon dioxide concentrations in the atmosphere: The first is that it increases plant productivity for biomass of the plant. On average, what we see is that for a doubling of CO2, something that's going to happen by the end of this century, most are basis plants, non-woody plants like crops and things like that, will experience anywhere from a 25% to a 55% increasing in biomass per yield. And that's a phenomenal result and that's something that's going to happen just because we raise the CO2 concentration and nothing else. Second is that higher CO2 concentrations help increase the plant's water use efficiency. Again, a doubling of CO2 allows plants to use about half as much water as they need to produce the same amount of tissue, so another phenomenal benefit. And then the third benefit is that higher CO2 concentrations helps to ameliorate environmental stresses. So if you have a stress from hot air temperature, maybe low light, low levels of soil fertility, those sorts of things, when you have higher CO2 concentrations they tend to reduce or lessen that stress if not completely ameliorate it, under a doubling of CO2. You put all those three benefits together, and what you get is a tremendous benefit to the biosphere to the growth. And we're seeing that already: We see it in tree-ring cores, you

can

look and look at how their water use efficiency has improved over

time, and we see anywhere from 35% to 40% increase already, as the CO₂ concentration has increased by about 40%. So the satellites have been up measuring reflectivity of vegetation, over the entire globe ever since about the early 1980s. And what

they find consistently, whether they're focussing on a particular

region of the globe or the globe as a whole, you get anywhere from about 6% to 15% increase in biomass in that period of time.

The globe as a whole, or in total, is actually in a better off condition now than it was when those measurements began.

I did the first approximation to determine what is the net monetary benefit on crop production globally, in the past and then also projected into the future, and what I found was that over the 50-year period from 1961 to 2011, it amounts to about \$3.2 trillion on the global economy, a phenomenal benefit. And then, projecting that forward in time, as the CO₂ concentration

is going to continue to rise, from about 2012 to 2050, we expect

it to be about \$10 trillion to the economy.

And that's just really scratching the surface, because you could look at studies, for example, I'll take rice, where there's

a number of genotypes of rice, and scientists have looked at for

example, in one study I'm thinking of, they looked at 16 different genotypes of rice, and how those genotypes responded to

a doubling of CO₂, and they received values that ranged from about 0 all the way to a whopping 265%. So, if governments and

scientists focussed on those specific genotypes that we

received

the greatest increase in biomass per CO₂ rise, and then grew them, we could have this phenomenal increase in agriculture and

have no problem in feeding the planet in the future.

[end video]

DENISTON: I wanted to just highlight that interview, because that needs to get out. These are astounding facts:

You

compare on the one side, the scare stories are not adding up.

On

the other side, just review what he said, that over the past 35

years, according to global satellite measurements a 6-15% increase in total biomass production to the planet, the entire planet! We're not talking about a 10th of a percent of a half of

a percent, 6-15%, that's huge. And these assessments they've done on the increased crop yield, which they put in monetary terms of \$3 trillion increased value production from higher crop

yields. Again, these are not models and studies; you can take a

greenhouse, you can study tomato plants, this particular species,

what's their yield under regular atmospheric CO₂ conditions, what's their yield under this much increase? And they have hard

data on this, so these are not models, this is real stuff.

And then the other irony, which is an irony for some people is this water use efficiency: You actually get a highly significant boost for certain plant species in their ability to

produce more biomass with less water use, and this has rather interesting implications for drier regions in particular, where

water becomes a limiting factor in plant growth. And now, all of a sudden, with higher concentrations of plant food in the atmosphere, CO₂, they can grow in regions they couldn't grow in before; they can be more healthy in regions they couldn't be healthy before. And you just take a look at places we've had water issues – California – and we have our crazy governor in California, running around pretending he's the world leader on CO₂, when his state is actually benefitting greatly from the fact there's been higher CO₂ levels in the context of the recent droughts. The ironies are just all over the place. You've really got to ask yourself, why are none of these just basic scientific facts even being added into the discussion? All you hear is these super, extreme, incredible flimsy arguments claiming to be science, about scare stories, and then basic, raw, scientific data and studies and discussion – you don't hear about that in the media, at all. I think people need to let that irony sink in, on this whole climate debate issue. And Matthew, as you said in the beginning, the real issue is there's an ideology behind this, as Helga Zepp-LaRouche said in our discussion earlier today: The whole climate change issue is not really about climate change. That's the latest scare story certain people have grabbed onto and pushed from the standpoint of a Malthusian ideology. And tons can be said; we put out an entire report, "Global Warming Scare Is Population Reduction, Not Science." This was put out by {Executive Intelligence

Review};

if you don't have a copy of this, you should get one.

[<http://store.larouchepub.com/category-s/1840.htm>] Under Mr. LaRouche's direction, over decades, his organization has uniquely

put out the entire story of the origins of this, not just climate-change scare, but more broadly this whole environmentalist movement as coming from this Malthusian ideology.

And you look at the founders of the modern environmentalist movement, if you look at who these people were, these are people

that created the entire structure that pushed globally this whole

environmentalist system. We can just highlight some of the key

figures: Sir Julian Huxley, a lifelong proponent of eugenics, head of the British Eugenics Society. After World War II, after

Hitler's horrific war crimes, and crimes against humanity were exposed, and the connection to eugenics there, Huxley still promoted eugenics in his position in the UN, as the head of UNESCO at the time.

Prince Philip, whenever he gets the chance, talks about how terrible population growth is, and the fact that population growth is the number one problem on the planet. The guy whose said if he could be reincarnated, he'd like to come back as a deadly virus to reduce world population. That's his view, that's

his belief-system.

Prince Bernhardt of the Netherlands, who was actually working with Nazi intelligence, a member of the Nazi Party. He

even helped Nazi war criminals escape after World War II.

These

people came together and started the environmentalist movement,

going back to the immediate post-World War II period, and going into the '50s and '60s when it started to take off. This is the ideology behind this. It's not about the debates you see on the media, about this claim or that claim on supposed science of CO2. If you really want to understand the issue, it's this oligarchical, Malthusian ideology that's been campaigning for generations against economic development, against population growth, against the development of so-called Third World nations. These are people who have said we cannot allow the world to rise to the living standards of America and the West. Think of Obama travelling to Africa, telling students in Africa, if you all had air conditioning and cars the planet would boil over, so that's not an option. And that's the issue. I think what Helga said, in response to Trump's pulling out of the Paris climate agreement, is, that's the issue. This is an expression of the old Malthusian, geopolitical paradigm, and what we're seeing emerging with everything around this Belt and Road Forum summit, everything that you just went through, Matthew, is the future. That's the future. So Trump's dumping this climate change thing is completely coherent with the idea of the United States bucking this past, geopolitical, zero sum game, Malthusian ideology, and getting towards building the future again. And I would say, from our work, the next steps in the energy issue is going hard with fusion, nuclear fission as needed along the way. But the key is not only cheap energy, in using coal, natural gas, etc., but what are the future energy sources that are going to allow not only nations around the world to come

up

to the same energy use that we have in the U.S. now, but even higher levels and including in the U.S. How can we actually increase the total energy-flux density of the global economy in

totality? That's the future. The entire history of the development of mankind has always been intimately connected with

and tied to these kinds of increases in energy-flux density. That's got to be the next step in this thing.

OGDEN: I think that idea, the increases in energy-flux density is the key. It unlocks the entire mystery of this whole

discussion. If you go back to that history that Helga Zepp-LaRouche walked us through, about the 40, 45-year history of

the LaRouche movement's fight for a new, international economic

order, that was paralleled by a 45-year history of a fight against this kind of Malthusianism, the idea of "limits to growth" and overpopulation and these kinds of things that have become ingrained.

This was paralleled, in fact, we saw all those reports about the great development of India, the development of the Pacific Basin, the development of Africa, the development of Latin America, all of these reports mapping out a blueprint for the development of the planet; but also, there was a book that was published, called {There Are No Limits to Growth}! And this was a

book by Mr. LaRouche [1983] and it is rooted so deeply in his unique approach to economic science, the idea that, no, in fact,

we are not living in a closed system. This is not a closed economic system, this is not even a closed biological system, but

that in fact, the very fact that mankind has a voluntary,

creative capability as a species, allows mankind to move into progressively higher and more efficient economic systems. Because we're not based on one sort of limited resources regime.

And we've seen this throughout history: If you just take the empirical view of human history, mankind has progressively moved from one resource base to another resource base, through discoveries, through new technologies, and each one of those resource bases is defined by a higher energy-flux density, more

powerful forms of "fire," as you could call it, a Promethean idea of what mankind is capable of.

You take that idea of economics, and this is really Mr.

LaRouche's unique contribution, and you say: OK, the fact that that debunks the entire idea of limited resources, that very fact

itself overthrows the entire idea which has been at the basis of

geopolitics for at least the last 50 years. What was the justification for saying, "no we have to limit the access of these countries in the Third World to these limited resources, so

that the developed countries – the United States, Western Europe

– can have access to them?" This was literally the basis of our

national security strategy in the 1970s and the 1980s. But when

you say, there's no such thing as "limited resources," it overthrows that entire idea of geopolitics.

And I think that really serves as the scientific basis for a new idea of "win-win" cooperation, as counterposed to the idea of

a zero-sum game, where, if some countries win that means other countries lose. No. In fact, {all} countries can win and development is an unlimited potential.

DENISTON: I don't think it can be stressed enough, this is an entire paradigm shift we're talking about. I think Helga's point about this being the end of the geopolitical perspective, people have to realize that's what's on the table. And that's why it's so important she came back from China with this report.

Because we have to get Americans to understand the depth of this revolution that's happening right now, and the importance of the United States jumping on board with this, immediately. Because this is a historic shift: If you get the United States onboard now with Russia and China and the nations allied with them, that's it. We can have the future, we can create the future we want with that alliance. The British will be forced to go along with that global alliance – they can put up as much of a fight as they can, as we're seeing, with this crazy propaganda campaign in the United States, but people have to realize how vulnerable the British Empire actually is, and that we have this perspective before us. Because this has happened, this is moving right now

OGDEN: OK! Wonderful. I think that what Helga Zepp-LaRouche's point was, stands: The United States must join the New Silk Road. This is the primary strategic focus and everything else must be subsumed, as subsumed factor of that. This is our focus, and nothing else. So we need to escalate that campaign, obviously, and watch

for very dramatic and rapid developments around the globe! Thank you very much, Ben, for joining me here in the studio today, and thank you all for tuning. That's the conclusion to our broadcast today: Please stay tuned to larouchepac.com. We'll make that video that we showed you earlier, of Helga Zepp-LaRouche's remarks available as a standalone, and your task for this weekend is to spread that around as far as you can. Thank you very much, and good night.

[1] Se vores omfattende dossier: Stop den Grønne Kult Feature

Kinas succes påvirker kamp om infrastrukturinvestering i USA

Leder fra LaRouche PAC, 31. maj, 2017 – Præsident Donald Trump kan være tæt på endnu et betydningsfuldt skift, væk fra »globaliseringens« døde æra – denne gang er det et amerikansk exit fra Barack Obamas nulvækst »Paris-aftale« – og han er fortsat udsat for ubarmhjertige angreb fra efterretningsstaten. Med endnu et stort, tysk medie, der bringer mord på Trump på banen, denne gang *Der Spiegel*, raser 'globalisterne' for at blive af med ham.

Men amerikanerne stemte for et fundamentalt skift i økonomisk politik for atter at gøre Amerika til en stor, *industriel og teknologisk* nation. Og nu bliver truslen mod Trump fra den såkaldte »deep state«, »staten i staten«, måske modsvaret af udfordringen med de dybe huller i vejene, og de dybe,

økonomiske huller, som millioner af amerikanere er faldet ned i.

Det rapporteres, at Trump-administrationen midt i juni til Kongressen vil cirkulere et udkast til amerikanske investeringer i ny, økonomisk infrastruktur og anmode om, at der vedtages love om det hen over sommeren. Og endnu, mens den investering, Trump vil anmode om, synes at blive stadig mindre end de \$1 billion, han talte om under sin valgkampagne, så bliver modforslag fra Demokraterne stadig større.

På vegne af den Demokratiske Progressive Gruppe og valgkreds og fagforeningsgrupper, der støtter dem, fremlagde henved et dusin Demokratiske kongresmedlemmer den 25. maj et krav – i form af en kongresresolution, ikke lovgivning – om mere end \$2 billion i direkte, statslig infrastrukturinvestering hen over 10 år, med betragtelig fokus på højhastigheds-jernbaneprojekter og nye projekter for vandveje og vandkontrol. Dette fulgte i kølvandet på et lovforslag om \$1,25 billion som statsbevillinger til ny infrastruktur over kun fem år, introduceret af kongresmedlem Brian Higgins (D-NY).

Der er to faktorer, der fremmer disse forslag: det alarmerende sammenbrud af offentlig infrastruktur i større byer og stater; og så entusiasmen hos dem, der kender til Kinas utrolige Bælt & Vej-infrastrukturplatforme og de offentlige tilbud fra Kina og Japan om at investere i en opbygning af infrastruktur i USA.

Beijings Bælt & Vej Forum den 14.-15. maj var en forbløffende succes. Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche, der gav en præsentation om »Verdenslandbroen« under topmødet og i årtier har arbejdet på spiren til dette Bælt & Vej-initiativ, beskrev forummet som at deltage i udformningen af verdenshistorien til det bedre. Lyndon LaRouche, ophavsmanden til ideen fra 1989 og fremefter, sagde i dag: »Vi har etableret noget på globalt plan, og det er godt.«

Kinas udstedelse af produktiv kredit for at styrke andre nationers økonomier så vel som sin egen, har været unik i verden i et årti, og en politik, der både er konfuciansk og i Hamiltons tradition. Politikken i traditionen efter Hamilton mærkes i Amerika som et potentiale.

En sigende artikel i *Asia Times* den 29. maj havde titlen, »OBOR: Hvordan infrastruktur overtrumfer politik«. Den lægger ud med at diskutere Japans »overraskende« vending mod Kinas initiativer, Bælt & Vej og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Men dernæst, efter en gennemgang af viften af projekter for jernbaner, havne, elektricitet osv. i mange asiatiske lande, vender artiklen sig mod USA.

»For USA er Kinas OBOR-initiativ blevet en multidimensional udfordring, der påvirker nationale anliggender, såvel som international politik. Kinas fokus på multilaterale udviklingsprojekter har fremhævet et ubehageligt, nationalt spørgsmål for Trump: den amerikanske, civile infrastrukturens affældige tilstand, og Kongressens modstand mod at bevilge de nødvendige midler til at gøre noget ved det ... Amerikas næststørste by, Los Angeles, er indbegrebet af Amerikas smuldrende infrastruktur. På trods af, at byen håber at sikre sig rettighederne til at være vært for 2024-Olympiaden, holdes byen tilbage pga. dens gennemhullede veje med trafikpropper, et aldrende telekommunikationssystem og manglen på pålidelig, offentlig transport. Borgmester Eric Garcetti kom endda med en dybtfølt bøn til Trumps transportminister, Elaine Chao, om at forcere en pakke på \$1,3 mia. til byens undergrundsbane – men det står ikke klart, om administrationen vil føje ham.

»Garcetti går måske til Kina for investering.«

Det viser sig, at Kinas største producent af togvogne, CRRC Corp., allerede bygger 64 nye togvogne til Los Angeles' undergrundsbane, og også til andre byer. Dette er kontrakter, der er udbudt til selskaber: men Kinas præsident Xi og ledere af statsbanker har gjort det klart, at Kina selv kunne

investere i kreditydelse til store, nye infrastrukturplatforme, såvel som at være med til at bygge dem; det samme gælder for Japan.

Dette fordrer en statslig, amerikansk kreditinstitution. Ved de Progressive Demokraters begivenhed, understregede *EIR*-repræsentanter over for de tilstedeværende behovet for en nationalbank i Hamiltons tradition, som den centrale kilde til kredit, der kan gøre disse projekter mulige.

Foto: Shenzhen-strækningen af Guangzhou-Hongkong Højhastigheds-jernbanen under konstruktion. Maj, 2011. (Foto: Alancrh / wikimedia commons / CC BY-SA 3.0)

Helga Zepp-LaRouche interview til tysk Tv:

»Dette er det vigtigste strategiske initiativ på planeten«

16. maj, 2016 – I et seks minutter langt interview (på tysk) i går til People Television, på sidelinjen af Bælt & Vej Forum i Beijing, sagde Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, at, efter hendes mening, er Bælt & Vej-strategien »det vigtigste strategiske initiativ på planeten«, og at det også ses som sådan af folk i Afrika, Asien og Latinamerika. Kun de europæiske tænketanke maler et andet billede. Hun sagde, at hun havde erfaring for, at, når som helst, hun

briefe folk om Bælt & Vej-initiativet, er de chokerede og vrede over, at de intet har hørt om det i medierne; men de er også fascinerede, når de først hører om det.

Informationen om denne politik til den europæiske befolkning må forbedres således, at de får et objektive billede af Bælt & Vej-strategien, som hidtil er blevet dem forholdt, sagde Zepp-LaRouche.

Den fordel, som dette initiativ udgør for verden, forklarede hun, er, at, »for første gang i menneskehedens historie er det nu muligt at overvinde geopolitik; gennem reelt samarbejde at overvinde forsøget fra visse sider på at dominere alle de andre. I særdeleshed er den storstilede plan for Afrikas udvikling nødvendig for at fjerne rødderne til flygtningeproblemet. Dernæst vil det blive muligt at fjerne sygdomme, ekspandere ud i rummet og forsvare planeten fra f.eks. farlige asteroider, sagde hun.

Fordelene for Tyskland ligger i, at den tyske 'Mittelstand' (små og mellemstore virksomheder) besidder al den knowhow, der skal til for at gøre Bælt & Vej-initiativet en succes, og hvis den tyske regering omsider ville opgive sin modstand mod at tilslutte sig, ville joint ventures mellem Kina og Tyskland på alle lokaliteter i verden være mulige. Den tyske regering bør følge den tidligere franske premierminister Raffarin's eksempel. Raffarin talte på topmødet for Frankrig.

»I dag er der skrevet historie«, sagde Zepp LaRouche til slut. »Et nyt kapitel for menneskeheden er blevet åbnet.«

Det tyske interview kan ses her:
<http://tv.people.com.cn/n1/2017/0516/c177969-29278601.html>

Helga Zepp-LaRouches tale på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing.

“Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.”

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – Helga Zepp-LaRouche, stifter og præsident for Schiller Instituttet, deltog i går, på åbningsdagen af Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, Kina, i »Tematisk session om udvekslinger mellem tænketanke«, på panelet med titlen, »Bælt & Vej for fremme af stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Her følger hendes indlæg:

Bælt & Vej byder Verdenslandbroen velkommen

I de tre et halvt år, der er gået, siden præsident Xi Jinping annoncerede initiativet i 2013, har der været en åndeløs dynamik i den Nye Silkevej. Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termionuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.

Det er åbenlyst, at Verdenslandbroen er ideel for at fuldføre udviklingen af vor planets indlandsområder. Koloniseringen af det nære rum bliver den indlysende, næste fase af den infrastrukturelle åbning af menneskets naturlige levested.

Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet. Siden præsident Xi Jinping tilbød præsident Trump, at USA kunne tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet, er der nu et praktisk forslag på bordet, hvor USA kan blive en integreret del af Verdenslandbroen. USA's infrastrukturbehov, der er enorme, kunne være en perfekt anledning til at konvertere alle eller en del af de \$1,4 billion, som udgør Kinas beholdning af amerikanske statsobligationer, til sådanne investeringer via en infrastrukturbank. For eksempel har USA virkelig brug for ca. 40.000 mil hurtige jernbaner, hvis de ønsker at være på lige fod med de kinesiske planer om frem til år 2020 at forbinde alle de større byer i Kina via hurtigtog.

Den amerikanske økonomi ville opleve en enorm styrkelse gennem en sådan storstilet infrastrukturinvestering og kunne igen eksportere til det hastigt voksende, kinesiske marked, og når konkurrence først er udskiftet med samarbejde, er mulighederne for joint ventures mellem USA og Kina i tredjelande enorme.

Siden præsident Trump har erklæret, at det er hans plan at genintroducere det Amerikanske Økonomiske System, opfundet og praktiseret af Alexander Hamilton, Henry C. Clay og Abraham Lincoln, og ligeledes genintroducere Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov, er muligheden for en snarlig etablering af en Nationalbank og et statsligt kreditsystem, med det formål at kanalisere kinesiske beholdninger (af amerikanske statsobligationer) over i infrastrukturinvesteringer, nærmere en realitet.

Alt imens flere og flere europæiske nationer, både i og uden for EU, er ved at anerkende BVI's enorme potentiale og giver udtryk for planer om at blive et omdrejningspunkt for eurasiske samarbejde, så har selve EU været reserveret, for at sige det diplomatisk.

Der er imidlertid en enorm udfordring, som gør, at EU-staterne kunne overbevises om at samarbejde med BVI: Det er flygtningekrisen. Den eneste måde, hvorpå dette Europas moralske sår kan heles, er den aktive integration af de europæiske nationer i en storstilet udviklingsplan for hele Afrika, under BVI.

Den nye, positive udsigt til samarbejde mellem USA og Rusland i Syrien om deeskalering og samarbejde mellem de to landes militære styrker, sammen med Astana-processen, stiller nu en stabilisering af hele regionen i sigte. Der eksisterer allerede tilbud fra Kina om at forlænge den Nye Silkevej ind i Sydvestasien.

Den Nye Silkevej må – som oldtidens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for alle de deltagende landes kultur, hvis den skal lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er mere end blot den materielle fordel af infrastruktur- og industriudvikling, men er også den frydefulde opdagelse af andre kulturer og skønheden i deres klassiske musik, poesi og malerkunst og hermed, gennem at lære dem at kende, at styrke vores kærlighed til menneskeheden som helhed.

I opbygningen af Verdenslandbroen vil alle nationer samarbejde om at undersøge, hvordan man anvender lovene for noosfæren med det formål at etablere levedygtige former for regeringen af os selv. Udvikling af de skabende, intellektuelle evner hos alle mennesker i alle nationer vil give hele menneskeheden en fornemmelse af enhed og formål, som vil gøre vores art virkeligt menneskelig. Når vi organiserer vore samfund omkring videnskabelig og kunstnerisk opdagelse, vil vi fuldende vores viden om, hvordan vi uophørligt kan fremme menneskehedens selvudviklingsproces, intellektuelt, moralsk og æstetisk, og vi vil finde vores frihed i nødvendighed – hvor vi gør vores pligt, med lidenskab!

Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche deltager i Bælt & Vej Forum

14. maj, 2017 – Helga Zepp-LaRouche deltog i Bælt & Vej Forum i Beijing i dag, som leder af Schiller Instituttet. Schiller Instituttet, der er én af de afgørende tænketanke, der er involveret i Bælt & Vej-initiativet, var blevet inviteret til at deltage i konferencens diskussioner.

Det kinesiske pressebureau *Xinhua* interviewede Zepp-LaRouche, som i Kina velkendt som »Silkevejsladyen« for igennem nu 35 år at være fortaler for idégrundlaget for det, der nu er Bælt & Vej-initiativet. Interviewet er dateret Berlin, 14. maj. En uge tidligere, den 5. maj, interviewede *China Daily* Zepp-LaRouche om hendes organisations mobilisering for USA's deltagelse i topmødet 14.-15. maj, og gav interviewet overskriften, »Trump opfordres til at deltage i Bælt & Vej Forum«.

Nu, sent søndag aften ved *EIR Alert's* sengetid i USA, har *Xinhua* på sin »I dybden«-side, interviewet med Zepp-LaRouche.

Ordlyden i *Xinhuas* interview er som følger: »Interview: Bælt & Vej-initiativ bliver 'En virkelig Verdenslandbro'«.

»Berlin, 14. maj (*Xinhua*) – Kinas Bælt & Vej-initiativ vil fortsætte med at vokse og blive til en virkelig verdenslandbro, siger Helga Zepp-LaRouche, præsident for tænketanken Schiller Instituttet, til *Xinhua*.

»'Bælt & Vej-initiativet er det vigtigste, strategiske initiativ på planeten', sagde hun. 'Det bringer ikke alene

økonomisk fremgang til alle deltagerlandene, men udgør også et virkeligt fundament for en fredsorden for det 21. århundrede.'

»'I begyndelsen troede visse lande, at initiativet kun ville bringe fordele for Kina, men indså dernæst, at det drejede sig om win-win-samarbejde mellem alle deltagerlandene', sagde hun.

'For Afrika og andre udviklingslande er det første gang, de har fået adgang til avancerede teknologier inden for initiativets rammer for bekæmpelse af fattigdom og styrkelse af udvikling', sagde eksperten.

Initiativet gør det også muligt for andre lande at 'gentage de seneste tyve års kinesiske, økonomiske mirakel', tilføjede hun.

Hun udtrykte også sin overbevisning om, at Bælt & Vej-initiativet spiller en vigtig rolle i fremme af den menneskelige civilisation.

'Det vil føre til videnskabelige og teknologiske gennembrud, med internationalt samarbejde inden for termonuklear fusionsteknologi, der vil give os sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer.'

Gennem initiativet vil alle deltagerlande også få en chance for at lære om hinandens kulturer og traditioner, sagde hun.

'Jeg er sikker på, at det (initiativet) vil fortsætte med at vokse og blive til en virkelig verdenslandbro, med en omskrivning af et gammelt slagord: intet land vil blive ladet tilbage', sagde Zepp-LaRouche.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche i Kina, 1996, ved Den Eurasiske Landbros Østlige Terminal.

USA annoncerer og begrundet delegation til Beijing Bælt & Vej Forum – Kina hilser USA's deltagelse velkommen

12. maj, 2017 – Kinas Udenrigsministerium erklærede i dag, at det hilser udnævnelsen af en delegation fra USA til Bælt & Vej Internationale Forum velkommen og kalder det »en indikation af USA's anerkendelse af Kinas Bælt & Vej-initiativ«.

Leder af den amerikanske delegation bliver Matthew Pottinger, der er det Nationale Sikkerhedsråds seniordirektør for Østasien; Pottinger er desuden udnævnt til særlig assistent til præsident Donald Trump »under sit besøg for at observere topmødet«.

Pottinger tjente under general Michael Flynn som marineofficer i Afghanistan, og han blev udnævnt til det Nationale Sikkerhedsråd af general Flynn. Han taler flydende mandarinkinesisk. Han var aktiv under organiseringen af Mar-a-Lago-topmødet mellem præsident Trump og Kinas præsident Xi.

Pressesekretær for Det Hvide Hus, Sean Spicer, responderede i dag til et spørgsmål om, hvorfor delegationen blev sendt af sted, mere detaljeret, end hans svar på så mange andre spørgsmål. »Det er et betydningsfuldt handelsinitiativ«, sagde Spicer. »De har mange havneprojekter og andre infrastrukturprojekter i kikkerten. Og gennem de diskussioner, som [handelsminister Wilbur] Ross og [finansminister Steven] Mnuchin, samt andre, havde i Mar-a-Lago – det er noget, de [Kina] har gjort. Vi vil fortsætte med at arbejde sammen med dem. Handel er selvsagt et betydningsfuldt spørgsmål for os.

Og det, de planlægger at gøre, er meget vigtigt for vores økonomi og nationale sikkerhed, og de har indbudt os til at sende folk af sted. Og vi har også indbudt dem til ting, som vi gør. Og jeg tror, præsidenten har vist, at, mht. den relation, han har opbygget med præsident Xi og deres delegation, at disse relationer nu giver udbytte, både på den nationale sikkerhedsfront og på den økonomiske front.«

Foto: Matthew Pottinger under et Beijing-møde, han deltog i med udenrigsminister Rex Tillerson i sidste måned.

Det franske præsidentvalg: Macron valgt af mangel på bedre?

Paris, 7. maj, 2017 (Nouvelle Solidarité) – Søndag aften blev Emmanuel Macron valgt til den næste præsident i den Franske Republik med en angivelig kæmpesejr på 65,8 % af stemmerne mod Marine Le Pens 34,2 %. Men, som Jacques Cheminade – stifter af partiet Solidarité & Progrès, der i Frankrig fører LaRouche-bevægelsens politik – allerede flere gange har udtalt, så står vi foran vanskelige tider, fordi ingen af kandidaterne foreslog fundamentale forandringer, dvs., en afslutning af finansoligarkiets diktatur og en genorientering af landet hen imod verdens vækstområder, såsom BRIKS og Kinas Bælt & Vej-initiativ.

Selve valgresultaterne viser, hvor dybt splittet, landet er. For det første nåede udeblivelsesraten rekordhøje 25,3 %, det højeste siden 1969. For det andet, så nåede tallet for »blanke« og »ugyldige« stemmer, der blev afgivet, enorme 8,9 %. Det betyder, at hele 4,2 million franske vælgere faktisk

besluttede at gå til stemmeboksene, men kun for at afgive en blank eller ugyldig stemme; blank er, når konvolutten (ved præsidentvalget lægger man én af to mulige sedler med de to kandidaters navne i en konvolut) er tom, og ugyldig er, når stemmesedlen er iturevet eller beskadiget.

Alt i alt stemte tæt ved 16 million mennesker hverken for Macron eller Le Pen, og opinionsinterviewere, der udspurgte dem, der afstod fra at stemme noget (blank eller ugyldig), sagde, at mange havde givet udtryk for »en total afvisning« af begge kandidater. Desuden har opinionsundersøgelser afsløret, at begge kandidater blev valgt ud fra princippet om »mangel på bedre« – eller det mindste af to onder. Helt op til 64 % af dem, der ville stemme for Macron i anden valgrunde, gjorde det kun for at stemme imod Le Pen. Og, at op mod 50 % af dem, der stemte for Le Pen, kun gjorde det for at gå imod valget af Macron.

Man kunne sige, at sejren er total for de franske og vestlige atlanticister og 'mere Europa'-oligarkiet. For blot ét år siden, med deres mand Hollandes opinionsmålinger så lave, at han ikke engang kunne komme med i anden valgrunde, var det næsten garanteret, at valget ville blive vundet af højrefløjsspartiet Les Républicains, eller af Marine Le Pen, der i øvrigt begge er pro-russiske. I kølvandet på Brexit og Trumps sejr i USA havde man håbet på et lignende brud i Europa og i Frankrig i særdeleshed. Men François Fillons forfærdelige korrupsion fra Les Républicains, og Le Pen-klanens fremmedfjendskhed og inkompetence, åbnede tværtimod en stor mulighed for den unge, fremragede begavede og ambitiøse, ultra-liberale Europa-tilhænger og atlanticist, Emmanuel Macron, til at udfylde tomrummet. Atlanticisterne benyttede sig naturligvis af deres mange svagheder til at blokere for yderligere brud væk fra Imperiets lejr, og Obama trådte til for at støtte Macron med mindst to telefonsamtaler og sluttelig, et videobudskab til støtte for kandidaten.

I løbet af den sidste uge før anden valgrunde viste

slutdebatten mellem de to aspiranter, den 3. maj, at ingen af dem repræsenterer et alternativ for Frankrig. Debatten var rædselsfuld, i stil med Trump/Clinton-debatterne, hvor skældsord og personlige angreb erstattede indhold, og hvor der ikke engang var tale om løfter om genopbygning af infrastruktur eller Glass-Steagall, som tilfældet var med Trump. Især hærgede Le Pens optræden hendes kampagne og førte til et fald fra 40 %, som frem til da var projiceret, til dagens 34,2 %, i hendes valgresultat. Le Pen tog udgangspunkt i en profil af Macron, offentliggjort af en italiensk psykiater, og som fremstillede ham som en ung svækling, der var bange for sin mor, og hun angreb ham som en brutal Pitbullterrier og forsøgte at få ham til at knække. Macron reagerede ikke i henhold til denne profil, men vendte spillet og tvang hende til at afsløre, at, mht. spørgsmålet om at forlade EU og euroen, dvs. hendes kerneprogram, var hun rablende inkompetent! Under denne debat indrømmede Macron selv, at han ville forfølge den afregulering af arbejdsmarkedet, som han påbegyndte under Hollande (da han var økonomi- og finansminister, 2014-16), hvor han vedtog en lov, der giver et flertal af arbejdere i en enkelt fabrik retten til at tilsidesætte elementer i de arbejdsmarkedsregler, der er i kraft, til at gælde for hele erhvervslivet på nationalt plan, eller for grene af erhvervslivet. I mere end seks måneder gik millioner af mennesker på gaden for at demonstrere kraftigt imod denne lov.

Tredje runde af valgprocessen finder sted med de forestående valg til parlamentet til juni, som vil udskifte hele Nationalforsamlingen (det franske parlament). De fire, førende partier fra præsidentkapløbet har alle meddelt, at de stiller op med fuld kandidatliste til disse valg, i et forsøg på at forfølge præsidentvalgets ikke-afgjorte kapløb. Macron, der stillede op uden et partiapparat til støtte, må skaffe et flertal (288 ud af 577 deputerede) i Nationalforsamlingen, enten gennem sin egen bevægelse, En Marche, eller gennem alliancer, hvis han skal gennemføre sin politik.

Le Pen fremstod, i en kort tale efter offentliggørelsen af resultatet, offensiv og tilfreds med sit resultat, som i realiteten er langt større end noget, de hidtil har oplevet. De 11 millioner stemmer, de fik, sagde hun, gør Front National, Le Pens parti, til den fremmeste oppositionsstyrke imod globalisering i Frankrig. Hun bebudede den forestående transformation af Front National til en ny styrke, der kan indgå aftaler med andre partier som den aftale, hun indgik med Nicolas Dupont Aignan ved slutningen af første runde. Le Pen er nu tvunget til at gå i offensiven, eller også dø, fordi hendes liberale, konservative modstandere internt i Front National har sagt, at, hvis hun fik mindre end 40 % af stemmerne, ville hendes mere sociale og statslige fremgangsmåde blive anset for et nederlag, og de ville udskifte hende med hendes langt mere liberale, og mere intelligente niece, Marion Maréchal Le Pen, der ønsker at satse på en liberal-konservativ alliance mellem hele højrefløjten.

Med hensyn til Macron sagde Jacques Cheminade, at man nøje bør følge, hvordan Macron ville operere, for, alt imens han er kommet til magten via alle de forkerte kræfter, så er han selv en slags kamæleon, og i den forestående krise må Macron, Le Pen og andre reagere på virkeligheden på måder, vi hidtil ikke har set. Ved slutningen af den første runde lancerede Cheminade ideen om en alliance for fremskridt og imod de finansielle okkupationskræfter, og han forbereder en turné for at møde mange af dem, der stemte på ham, som en indsats for at katalysere en grobund for denne idé.

Foto: Vinderen af det franske præsidentvalg den 7. maj, 2017, Emmanuel Macron – valgt af mangel på bedre?

Så fik visionære personer alligevel ret

Leder fra LaRouche PAC, 4. maj, 2017 – I dag, præcis ti dage, før åbningen af Bælt & Vej Forum i Beijing finder sted, er vidtrækkende forandringer til det bedre i menneskets vilkår blevet til en umiddelbart opnåelig mulighed. Den nye vision for menneskeheden, der har været Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches hele livsværk, kan virkeliggøres, hvis deres ideer effektivt promoveres i løbet af de forestående dage og uger.

Hvor mange indså sandheden i Kinas officielle avis, *Global Times'* lederartikel fra 2. maj? Den sagde, at ængstelsen over Bælt & Vej-initiativet »blotlægger den stereotype, amerikanske nulsums-tankegang ... [Men] den offentlige mening i USA er diskret ved at ændre sig, fra at være imod det, og til at tillægge en undersøgelse af det, større betydning«.

Sandheden i denne iagttagelse er nu blevet understreget på en overraskende måde, gennem den amerikanske udenrigsminister Rex Tillersons lange, improviserede tale for hele Udenrigsministeriet i går. Anglofile nyhedskilder har citeret en del af Tillersons bemærkninger med det formål at bagvaske dem: hans åbningsudtalelser, hvor han klart tager afstand fra Bush- og Obama-administrationernes morderiske politikker med »farvet revolution« og regimeskifte. Her sagde Tillerson, at Amerikas »værdier« ikke nødvendigvis er det samme som dets udenrigspolitik – hvilket, som han forklarede, vil sige, at forsøg på at påtvinge andre nationer amerikanske »værdier« ofte ville vise sig kontraproduktivt.

Men det, der ikke blev rapporteret, var Tillersons detaljerede og udtrykkelige beskrivelse af den nye administrations nye aftaler om dialog med Kina. Han sagde, at den nye dialog ville blive med kinesiske regeringsfolk, der rapporterer direkte til

præsident Xi Jinping – og således implicit, at amerikanerne ville være regeringsfolk, der rapporterer direkte til præsident Donald Trump. Planen fra begge sider er her, at man vil opnå konkrete aftaler snarere end blot få en talk-shop, som den foregående »dialog«.

Men hvad er det overordnede formål med dialogen? Tillerson understregede, og understregede igen, at dens formål bliver at definere den amerikansk-kinesiske relation »for det næste halve århundrede!«

Var det ikke Lyndon LaRouche, der skrev bogen med titlen, »Jordens kommende halvtreds år«? (Hele Rex Tillersons tale for Udenrigsministeriets ansatte kan læses her: <https://www.state.gov/secretary/remarks/2017/05/270620.htm>)

En implikation er, at det stadig er muligt for præsident Trump at deltage i denne Bælt & Vej-konference den 14.-15. maj, og vi bør kæmpe for, at det sker.

I mellemtiden – på den anden side af globen i Kasakhstans hovedstad Astana – underskrev de russiske, iranske og tyrkiske repræsentanter i dag en aftale om at etablere demilitariserede »sikre zoner«, eller »deeskaleringszoner«, i Syrien, med støtte fra den syriske regering. USA var, selv om de ikke deltog i aftalen eller deltog direkte i forhandlingerne, repræsenteret i Astana af fungerende viceudenrigsminister Stuart Jones. Præsident Putin sagde, at præsident Trump i deres telefonsamtale den 2. maj havde støttet sådanne sikre zoner – ja, det havde faktisk været en del af Donald Trumps præsidentkampagne, selv om det ondskabsfuldt var blevet miskarakteriseret som en *casus belli* for Rusland. Den russiske regering siger, at oprettelsen af disse zoner endelig vil begynde at adskille terroristerne fra den bevæbnede, syriske opposition – noget, som [tidl. udenrigsminister] John Kerry i et år havde lovet at gøre, men som Barack Obama aldrig ville give sin tilladelse til.

Samtidig har nogle amerikanske kongresmedlemmer ikke holdt trit med verdensbegivenhederne således, at der ikke blev indgivet et Glass/Steagall-tillæg, før Husets Komite for Finansielle Ydelser havde en direkte afstemning om et finansielt reguleringslovforslag i dag, langs partilinjerne. Vi vil mobilisere mere aggressivt og hårdere om dette, men ikke længere specifikt med denne komite som mål.

Det er det store billede, som hver og én af os til enhver tid må repræsentere: menneskehedens fremtid i de næste halvtreds til hundrede og halvtreds år.

Foto: Helga og Lyndon LaRouche taler ved en Schiller Institut-konference i Tyskland, juni 2016.

FDR: “Winston, når denne krig er forbi, vil der ikke være noget

Britisk Imperium!”

EIR-kortvideo, 3. maj 2017

Schiller

Instituttets

konference i New York: Videoer af alle de enkelte talere

U.S.-China Cooperation on the Belt and Road Initiative –
Summary

Mike Billington, Executive Intelligence Review magazine

Benjamin Deniston, 21st Century Science and Technology

Jason Ross, 21st Century Science and Technology magazine
Editor-in-Chief

Prof. Nie Lei, Dean, School of Traffic and Transportation,
Beijing Jiaotong University

Dr. Hal Cooper Jr., Chairman, Seattle Freight Transport
Advisory Board

Richard Trifan, Vice President, Government Relations and
Trade, The Eurasia Center, Washington, D.C.

Dr. Liu Qiang, Director of Energy Economics Division, Chinese
Academy of Social Sciences

Mr. Faiyaz Murshid Kazi, Counsellor, the Permanent Mission of
Bangladesh to the United Nations

VA Senator Richard Black (R-13)

Ms. Meifang Zhang, Deputy Consul General, the Consulate
General of the People's Republic of China

Mr. Petr Ilichev, Chargé d'affaires, Permanent Mission of Russian Federation to the UN

Dr. Patrick Ho, Deputy Chairman & Secretary General, China Energy Fund Committee, Hong Kong, China

<https://www.youtube.com/watch?v=o8ApUo6f96w>

**LaRouche, 2009:
Genindfør Glass-Steagall, NU!
EIR kortvideo 2. maj**

**Imperiet ØNSKEDE, at Nord-
korea skulle udvikle
atomvåben.**

EIR kortvideo, 1. maj 2017

LaRouche: "Vi er en anti-oligarkisk nation!"

EIR kortvideo 27. april 2017

Glass-Steagall sænker Det britiske Imperium.

EIR kortvideo 26. april 2017

**Briterne: Atomart
førsteslagsangreb? Jolly
good!**

EIR kortvideo 25. april 2017

Frankrig: Jacques Cheminades anden kampagneannonce går i luften otte timer før søndagens valg

20. april, 2017 – Det følgende er en oversættelse af Cheminades tre minutters valgspot, som, den 21. april, vil have været udsendt otte gange på fjernsyn, i bedste sendetid. Valgets første runde finder sted søndag, 23. april. Det første 90-sekunders klip vil da have været udsendt 10 gange.

»Jeg kunne gøre som de andre kandidater og opremse forholdsregler, der afhjælper alle de hastende indsatsområder.

Det er sandt, at vi har enormt hastende indsatsområder: jobs, der forsvinder, dårlige arbejdsvilkår, boliger, der ikke kommer, uddannelse, der er for selektiv, handicap, der ikke behandles.

Men jeg vil ikke lyve for jer: Så længe, vort land fortsat er under en finansiell okkupation, vil løfterne blot være valgslogans, og vi vil have tabt kampen.

Allevegne hører vi, at 'kassen er tom', at vi sidder i gæld til halsen. Sandheden er, at vi bare fortsætter med at redde storbankerne og spekulanterne (bail-out).

På et år giver den Europæiske Centralbank dem €960 mia. for at vinde lidt tid, inden næste krak – penge, der er skabt ud af den blå luft – hovedsageligt for at støtte spekulation samtidig med, at samfundet påtvinges nedskæringspolitikker – 'nøjsomhedspolitik' – i beskæftigelsen og produktionen.

I forhold til fransk økonomi, repræsenterer disse €960 mia., €115 mia.

Alternativet er den nationalbank, som jeg ville genskabe. Den ville være i hænderne på arbejdere, på ledere af foretagender og folkevalgte, og den ville udstede kredit for €100 mia. om året. Det er mindre end €115 mia., så ingen kan sige, at vi bruger for mange penge.

Hver eneste cent vil blive dirigeret til at imødekomme jeres behov og jeres fremtid, i stedet for at fodre nye finansbobler.

Hermed vil vi blive i stand til at skabe 1 million nye jobs om året for at sikre vores økonomiske genrejsning, genoplive vore landlige områder sammen med vore borgmestre og lancere morgendagens store projekter: rumforskning, udvikling af havene, udviklingen af Afrika og kontrolleret termionuklear fusionskraft.

Jeg satser således på fremtiden. Det, vi tilbyder de fremtidige generationer, vil gøre det muligt for os at sætte gang i økonomien i dag, og gøre det muligt at tilbagebetale kreditten i morgen.

Staten må have kontrollen over pengene. I modsat fald vil de, der har penge, fortsætte med at kontrollere staten. Vore leder underkaster sig en modstander, som ingen af dem har vovet at konfrontere.

Det er, selvfølgelig, den lovløse finansielle verden.

Men det er også det, der har invaderet vore hjerner: nyheds-flash, kommunikationsmidlerne, hele denne endeløse liren-af uden refleksion, som sluttelig gør os passive.

Jeg kæmper for, at tingene bliver bedre i morgen.

For kun ved at skue mod horisonten kan vi undgå at løbe ind i en mur.

Jeg kæmper for et Frankrig for digital teknologi, robotics, 3D, en kultur, der er helliget liv og opdagelse, og som bringer kunst og videnskab tilbage til folket.

Jeg kæmper for at give unge mennesker deres selvværd tilbage, snarere end frygten for ikke at slå til.

Mange af jer væmmes og ønsker ikke at stemme, eller stemme for nogen, som vil vinde, eller, forblindede af vrede, stemme imod jeres egne interesser. Gå til vores website [cheminade2017](http://cheminade2017.fr). Så vil jeg vædde med, at mange af jer vil stemme på mig, på vore ideer, for de vil se, hvordan David'er kan besejre Goliat'er.«

Jacques Cheminade er stifter og leder af partiet Solidaritet og Fremskridt (Solidarité et Progrès), og mangeårig ven af LaRouche-parret, hvis ideer hans parti er fortalere for i Frankrig.

Cheminades valgkampagne kan følges her:
http://www.cheminade2017.fr/?debut_mesures=27

Luk det Britiske System ned for at stoppe krigspartiet!

Leder fra LaRouche PAC, 16. april, 2017 – Flertallet af verdens nationer og folk befinder sig i en tilstand af chok, og frygt, over, at præsident Trumps nylige 180 graders kovending – fra hans afvisning af regimeskifte og en forpligtelse til at arbejde sammen med Rusland og Kina for fred og udvikling, og til et kriminelt og uberettiget militærangreb mod Syrien og en trussel om et førsteangreb mod Nordkorea – kunne fremprovokere en global atomkrig praktisk talt hvornår, det skal være. Denne frygt er fuldt ud

berettiget, men for at forhindre en sådan eksistentiel katastrofe for menneskeheden, må de langt om længe komme overens med den kendsgerning, som Lyndon LaRouche længe har identificeret, at kilden til denne krise er Det britiske Imperium og Det britiske System.

Ikke alene pralede Londonavisen *Guardian* den 13. april med, at Storbritanniens GCHQ (UK's modsvar til NSA) som de første adviserede amerikansk efterretning om de såkaldte mistænkelige kontakter mellem personel fra Trumps kampagne og russere, som dømtes til at være »mistænkte efterretningsagenter« – som om kontakt med russere var noget dårligt. De klagede også åbenlyst over, at USA ved lov var forhindret i at udspionere sine egne borgere – så briterne måtte gøre det for dem.

Via deres indflydelse over politiske netværk og medienetværk i USA, og deres primære aktiv, George Soros, brugte briterne et komplet forfalsket dossier, fabrikeret af »tidligere« MI6-agent, Christopher Steele, til at skabe en bevægelse for en 'farvet revolution' imod Trump-præsidentskabet, over angivelige bånd til russerne.

Ved dernæst at bruge falske efterretningsrapporter fra deres terroristtilknyttede Hvide Hjelme-aktiver i Syrien, omgav briterne dernæst Trump med den løgn, at den syriske regering havde brugt kemiske våben imod sin egen befolkning – en absurditet, eftersom det ikke tjente noget militært formål, og den syriske regering allerede var i færd med at vinde krigen mod ISIS og al-Qaeda-terrorister, med russisk hjælp. Husk, at det var Tony Blair, der leverede de falske efterretninger om, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben og således trak G.W. Bush ind i krigen med Irak – som udløste det nuværende terrorhelvede og masseflygtninge over Middelhavet.

Denne britiske medskyldighed blev offentliggjort den 12. april i FN's Sikkerhedsråd, da den russiske viceudsending til Sikkerhedsrådet, Vladimir Safronkov, vendte sig direkte mod den britiske FN-ambassadør, Matthew Rycroft, som netop havde

fordømt Rusland for at støtte Bashar al-Assad i Syrien (og som tidligere havde været en af Tony Blairs assistenter, da briterne lancerede den kriminelle krig mod Irak). Safronkov identificerede korrekt det britiske motiv for deres løgne og krigsmageri: »I er bange for, at vi kunne samarbejde med USA. Det er, hvad I ligger søvnløse over om natten.«

Dette er præcist briternes formål. Briterne har brugt USA som deres dumme kæmpe til at udkæmpe deres kolonikrige, lige siden mordet på John F. Kennedy – fra Vietnam til Irak til Libyen og Syrien, og nu, måske Nordkorea, hvilket ville bringe hele Asien, og verden, ind i et atomart holocaust. Briterne er villige til at risikere en global atomkrig for at forhindre USA i at bryde imperieopdelingen af verden i Øst og Vest i gensidig konflikt, i at forene hele verden bag gensidig fred og udvikling, og i at gøre en ende på imperium, én gang for alle.

LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet demonstrerede vejen ud af denne katastrofe i Manhattan, den 13.-14. april, med en konference, der havde titlen, »Amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet, og overensstemmende ideer i kinesisk og vestlig filosofi«. Førende kinesiske og russiske diplomater og erhvervs- og andre ledere talte på konferencen og fremlagde det presserende nødvendige i, at præsident Trump går sammen med Kina og Rusland i de Nye Silkevejs-projekter, som nu bringer win-win-udvikling, snarere end krig, til alle dele af verden. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, talte både om, at det hastede med dette samarbejde som den nødvendige politik for at afværge krig, men også om nødvendigheden af at bringe alle storslåede nationers kulturelle traditioner – og især traditionerne i Kinas Konfucius-kultur og Vestens Renæssancekultur – ind i en harmoni, som grundlaget for at imødekomme menneskehedens fælles mål.

Dette kræver, langt om længe, fuldførelsen af den Amerikanske Revolution imod det Britiske Imperiesystem, hvor dette onde

system knuses i USA, og i hele verden, nu, før det lykkes dem at lancere en krig, som ville betyde den omgående afslutning af civilisationen, som vi kender den.

Enhver borger, enhver nation, må handle på baggrund af deres sande menneskelighed på dette, civilisationens krisetidspunkt, og gå sammen med LaRouche-bevægelsen og andre ligesindede borgere i verden, for at knuse det britiske system og virkeliggøre et nyt paradigme, der repræsenteres af den Nye Silkevejsproces for fred gennem udvikling.

Foto: MOAB: Massive Ordnance Air Blast bomb.

Det er Londons nye provokationer, der truer med Verdenskrig

Sekundær leder fra LaRouche PAC, 16. april, 2017 – Igen i dag, som en blasfemisk handling på Påskedag, forsøgte Londons imperiemedier at provokere Trump-administrationen til at gå i krig ved at citere personer fra det britiske establishment, der hævder, at de kender, og endda kontrollerer, amerikanske krigsplaner.

Siden britisk efterretning først forsøgte at lancere »Trump-Rusland«-skandaler i amerikansk politik for næsten to år siden, har dette været britisk imperiestrategi: Forhindr samarbejde mellem et Trump-ledet USA og Kina og Rusland, om et nyt paradigme for økonomisk udvikling og sikkerhed. Kast i stedet Amerika ud i nye krigskatastrofer.

Det amerikanske folk, og andre nationers folk, må afvise og

besejre disse britiske ansporinger til krig – med en trussel om termonuklear verdenskrig – og vælge dette nye paradigme.

Dagens *Sunday Times* hævdede, i en åbenlys opfordring til regulær krig på den Koreanske Halvø, at »man havde fortalt briterne«, at Trump-administrationen stod for at angribe mål over hele Nordkorea for at eliminere Nordkoreas atomvåbenprogram. »Donald Trumps nærmeste militære rådgivere har fortalt Storbritannien, at Amerika har ildkraften til at neutralisere regimets atominfrastruktur – og måske snart ville lancere et førsteangreb for at gøre det. I det, som vil blive set som et forsøg på at lægge pres på Kina – sagde højtplacerede kilder, at USA kunne 'totalt destruere' hovedmålene ved anvendelse af konventionelle våben.

»'De vil gøre, hvad der skal til', sagde en højtplaceret, britisk kilde. 'Intet er udelukket. De mener, de har, hvad der skal til, for at udse målene og totalt ødelægge dem. De er overbeviste om, at de ved, hvor alting befinder sig og kan ramme det effektivt.' En militær kilde, der talte med [nationale sikkerhedsrådgiver general H.R.] McMaster i denne måned, sagde, han var klar over, at ethvert sådant forsøg ville få en meget høj pris, fordi det sandsynligvis ville fremprovokere missilangreb mod Sydkorea.

En højtplaceret [britisk!] regeringskilde sagde: 'De er ved at komme til et punkt, hvor de mener, de må ødelægge faciliteterne forebyggende ... De er meget nærmere ved at gribe til militær handling'.«

Idet de gjorde sig alle anstrengelser for at hævde, at et amerikansk angreb mod Nordkorea – og en nordkoreansk krig mod Sydkorea – er umiddelbart forestående, citerede *Sunday Times* også den tidligere britiske forsvarsminister og udenrigsminister Malcolm Rifkind, der frimodigt, uden nogen beviser, hævdede, at USA udførte et cyberkrigsangreb mod Nordkoreas forsøg på at gennemføre en prøveaffyring af et missil lørdag aften. »Der er en meget stærk overbevisning om,

at USA gennem cyber-fremgangsmåder ved flere lejligheder har haft held til at afbryde disse prøveaffyringer og få dem til at mislykkes', sagde Sir Malcolm Rifkind, den tidligere udenrigs- og forsvarsminister, til BBC.«

Og igen, på Påskedag, hyldede udenrigsminister Boris Johnson på BBC det amerikanske angreb med krydsermissiler mod Syrien og krævede en fælles, amerikansk-britisk militærintervention i Syrien for at fjerne den syriske præsident Bashar al-Assad.

Men, på Twitter sagde præsident Trump den 15. april, »Tingene vil udvikle sig fint mellem USA og Rusland. Der kommer en varig fred.« De britiske, barbariske krigshyl havde ingen relation til Trumps rådgiver McMasters faktiske udtalelser på nationalt Tv søndag.

Alt det, som briterne kræver, er det modsatte af præsident Trumps kampagne for det »Amerikanske Økonomiske System«, som afviste krige for regimeskifte. London er ude på at ødelægge hans præsidentskab gennem »tilbagetræden, rigsretssag eller mord«, som *Spectator* forudsagde.

»Det, der er galt med Trump-administrationen, er Det britiske Imperium!«, sagde Helga Zepp-LaRouche søndag, samtidig med, at styrker fra LaRouche-bevægelsen nu mobiliserer amerikanere for at besejre dette imperiums provokationer. Hun havde netop holdt hovedtalen på en stor, todages konference i New York City om Kinas Bælt & Vej-initiativ og det nye paradigme for udvikling, som samlede betydningsfulde repræsentanter for Kina og Rusland og ingeniører og videnskabsfolk, for at tale til det amerikanske folk om samarbejde om det nye paradigme.

Foto: House of Parliament, UK.

Petr Ilichev, chargé d'affaires ved Ruslands permanente mission til FN, taler ved Schiller Institutts New York-konference, 13. april 2017

Ruslands politik var meget klar fra begyndelsen: Vi ønsker ikke at have nogen særstatus på verdensarenaen. Vi ønsker ligeværdig behandling, fair behandling, ikke kun for os, men for alle andre stater. Og hvis vi kan yde denne fair behandling i alle sfærer, ligeværdig sikkerhed, ligeværdigt økonomisk samarbejde, ligeværdige udvekslinger mellem folkeslag, så vil vi alle vinde en masse, i stedet for at forsøge at opbygge nye mure, forsøge at bygge nye skel, forsøge at bygge, genopbygge eller styrke disse militære alliancer, der findes.

Konferencier Dennis Speed: Jeg vil gerne introducere vores sidste taler. Vi er alle klar over en særlig omstændighed, der er brudt ud, og de af os, der er virkelige amerikanske patrioter, indser, at en stor uretfærdighed er blevet begået. Vi er påtvunget denne uretfærdighed, og vi er glade for at have den næste taler her, med os: Her er hr. Petr Ilichev, chargé d'affaires ved den Russiske Føderations permanente mission til FN. [Stående klapsalver].

Petr Ilichev: Mange tak, mange tak kolleger for en meget varm velkomst, og jeg er taknemmelig over for madame LaRouche for at arrangere jeres konference, som er meget relevant for det,

vi diskuterer. Jeg undskylder, at jeg kommer for sent, men vi havde to møder i dag i Sikkerhedsrådet, to vigtige spørgsmål, der ligger langt væk, men som beviser, at vi lever i en globaliseret verden, og denne globaliserede verden bevæger sig i to retninger. Undertiden har vi meget anstændige, meget gode konsekvenser af globalisering, og undertiden har vi negative virkninger. I dag diskuterede vi Haiti, det ser mere eller mindre ud til at være i en positiv retning: men igen, det, som præsidenten netop har sagt, at massemigration af mennesker skaber flere problemer, men med en politisk [gave?] eller med en geo-kollektivistisk opmærksomhed kan vi forsøge at vende dette negative fænomen til en fordel, både for værtssamfundene, men også for de mennesker, der rejser.

Det andet spørgsmål, vi diskuterede, var Somalia og Eritrea, og I kan også forestille jer, at dette er et meget vigtigt spørgsmål, ikke kun pga. somaliernes skæbne, hvor de i mere end 25 år er blevet berøvet et statskab, virkelig at have en nation. Men de har overlevet, og desværre er deres beliggenhed i en sådan strategisk position, som alle udnytter – vestlige magter, forbrydere, al-Shabab-terrorister, men nu er der en klar forbindelse til Islamisk Stat, men der er også pirateri.

Vi ser, at denne globaliserede verden også fordrer en globaliseret reaktion, et globaliseret svar.

Men for at vende tilbage til denne konferences tema, vil jeg gerne sige, at international, økonomisk udvikling og internationalt, økonomisk samarbejde nu om dage i høj grad er en drivkraft i den verden, vi lever i. Det ville være korrekt at sige, at et af målene for hvert land er at udvikle forskellige økonomiske, videnskabelige, teknologiske bånd, ikke kun mellem de individuelle lande, men også mellem grupper af lande, og disse bånd, dette samarbejde, bør baseres på principperne om uafhængighed, ligeværdighed, gensidig respekt for hinandens interesser; hvert land har sit eget strategiske projekt, og vi er stolte af det initiativ, som vore kinesiske kolleger har fremsat. Det er deres politik at genoplive den

historiske Silkevej, og etableringen af to korridorer, en over land og en over havet, vil forbinde Asien via Centralasien, via Mellemosten, og ind i Europa. Dette Ét bælt, én Vej-initiativ er et meget lovende projekt, der vil styrke økonomisk samarbejde, men også få en meget positiv indvirkning på den geostrategiske situation i dette område.

Men herudover har mit land, Rusland, været i gang med at udvikle relationer med lande i det Asiatiske Stillehavsområde. Vores strategiske partner er selvfølgelig Kina: Vi er i færd med at udvikle vore særlige relationer med Folkerepublikken Kina. Kina er vores største, økonomiske handelspartner; det er vores nabo. Vi har fælles interesser, ikke kun inden for økonomisk politik, men også inden for andre, humanitære spørgsmål, såsom sundhed, kulturel udveksling, og vi forsøger at komplementere hinanden, både i politiske og økonomiske dimensioner.

Faktisk er det samarbejde, vi har med Kina, et samarbejde omkring et strategisk partnerskab. Sluttelig nåede vores økonomiske samarbejde et meget højt niveau; vores indbyrdes handel nåede op på \$40 mia.; planerne er, at det skal komme op på \$0 mia., og vi er godt på vej. Dette strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina er ikke kun i den politiske sfære; vi er naturligvis to permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, og vi samarbejder meget tæt i denne ophøjede organisation. Men vi har også andre organisationer, hvor vi forsøger at samarbejde; først og fremmest Shanghai Samarbejdsorganisationen, men også andre, som ASEM, som BRIKS. Rusland forsøger at fremme harmoniseringen af økonomiske arrangementer, som eksisterer, og denne harmonisering bør finde sted på baggrund af principper om gennemsækelighed og respekt for hinandens interesser. Fra vores side forsøger vi at opbygge den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), og vi anvender disse principper på dette økonomiske arrangement. Det, vi forsøger at gøre, er ikke blot at skabe denne nye union, men også at udvide dens bånd, udvide dens samarbejde

med andre økonomiske enheder, som eksisterer, og vi mener, at det er en god mulighed, at vi forsøger at sammenflette privilegier, fordele, som den Eurasiske Økonomiske Union giver, med dette initiativ for Ét Bælt, én Vej, som kineserne forsøger at gennemføre. Vi forsøger i realiteten at fremme et udvidet, eurasisk partnerskab, således, at andre omdrejningspunkter, andre centre i det eurasiske integrationsområde, kunne bringes sammen.

Vi er begyndt at gennemføre denne udvidede dagsorden. Vi har indgået en aftale med Vietnam, mellem den Eurasiske Økonomiske Union og Vietnam, i et frihandelsområde. Nu forhandler vi med Kina. Så hvis det er rigtigt at alliere dette initiativ for Ét Bælt, én Vej med den Eurasiske Økonomiske Union, så ville dette være en enorm tilskyndelse til skabelse af, ikke alene eurasisk, økonomisk handel, men et rum, der vil fremme frie relationer for gensidig forståelse inden for dette store, store rum, som vi har. Vi arbejder ikke alene med Kina og med Vietnam, men Indien er imødekommende, Pakistan; alle stater, som er med i Fællesskabet af Uafhængige Stater (SNG; på engelsk CIS).

Præsident Putin har sagt, at han vil deltage i topmødet om Ét Bælt, én Vej, som afholdes i Kina i maj måned. I dag mødtes han med Kinas Statsråds vicepremierminister og lovede, at han ville deltage og lovede at være meget opmærksom på og se meget favorabelt på dette udviklingsperspektiv.

Så vi ser frem til en strålende fremtid med Ét Bælt, én Vej, og vi mener, at jeres initiativ er meget relevant, og vi forsøger med vores diskussion at promovere det.

Mange Tak. [applaus]

Dennis Speed: Eftersom vi indser, at repræsentanten fra Rusland først nu har været i stand til at komme, vil jeg benytte det privilegium at stille ham et spørgsmål, som jeg mener, er vigtigt for hele forsamlingen.

Sir, vi er her mennesker, der mobiliserer for en meget specifik vision af verden, og De har refereret til det. Deres nation har naturligvis ikke været i stand til at tale direkte til det amerikanske folk. De har talt i FN, De taler med diplomater og andre. Men her er der et bredt udvalg af det amerikanske folk, der er folk her fra mange forskellige dele af landet. Og siden De nu har en mulighed, vil jeg gerne spørge Dem, om De kan tale til, De ser her en repræsentation af det amerikanske folk, og give dem et budskab med hensyn til, hvad De mener, de bør vide om Rusland, og hvad De mener, de bør have tillid til, skal vi sige med hensyn til Ruslands hensigt over for det amerikanske folk, hvad ville De sige?

Ilichev: Tak. Tak for dette meget vanskelige spørgsmål [latter], men jeg vil sige, at, vi bør ikke være bange for hinanden. Vi bør tale med hinanden. Det er meget vigtigt, og udenrigsminister Tillersons forhandlinger i går, både med minister Lavrov og præsident Putin, beviste, at to stormagter, to af de mest magtfulde atommagter, vinder mere, når vi taler sammen, men ikke, når vi reagerer og forsøger at opbygge alliancer og mod-alliancer imod hinanden.

Ruslands politik var meget klar fra begyndelsen: Vi ønsker ikke at have nogen særstatus på verdensarenaen. Vi ønsker ligeværdig behandling, fair behandling, ikke kun for os, men for alle andre stater. Og hvis vi kan yde denne fair behandling i alle sfærer, ligeværdig sikkerhed, ligeværdigt økonomisk samarbejde, ligeværdige udvekslinger mellem folkeslag, så vil vi alle vinde en masse, i stedet for at forsøge at opbygge nye mure, forsøge at bygge nye skel, forsøge at bygge, genopbygge eller styrke disse militære alliancer, der findes.

Jeg ved ikke, om jeg har besvaret Deres spørgsmål, men jeg vil være mere end villig til at udvikle dette mere med andre. Tak.

Speed: Tak. [applaus]

Foto: Den russiske chargé d'affaires Petr Ilichev, i FN.